

+०२ उदकशान्तिः (पूर्णपाठः)

+०२ उदकशान्तिः ...{Loading}...

०१ रेखा-कर्षः ...{Loading}...

अथोदकशान्तिः

गर्भाधानादिषु पूर्वेद्युः

“उदकशान्ति-जप-कर्म करिष्य” इति सङ्कल्प्य

गोमयेन चतुर्-अश्रम् उपलिप्य

प्राचीः

तत्र ‘ब्रह्मजज्ञानम्’ इति मध्ये,

‘नाके सुपर्णम्’ इति दक्षिणतः,

‘आप्यायस्वेत्य् उत्तरतः

प्राचीस् तिस्रो रेखाः

ब्रह्म^{(=मन्त्रः ([सौरमण्डलयज्ञः]))} जज्ञानं^(=उत्पन्नम्) प्रथमं पुरस्ताद्

वि सीमतस् सुरुचौ वेन आवः ।

स बुध्या^{(=मूले भवः ([खस्य सूर्यः]))} उपमा अस्य विष्टाः^(=विस्थितः),सृतश्च योनिम्^(सूर्यम्) असंतश्च विवः^(=विवृतवान्) ।नाके सुपर्णम्^(→सूर्य) उप यत् पतन्तं

हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।

हिरण्य-पक्षं^(शतभिषक्त-स्थ-) वरुणस्य दूतंयुमस्य योनौ^(→भरण्यां) शकुनं भुरुण्युम्^(←भु) ॥

आ प्यायस्व मदिन्तम्

सोम विश्वेभिर् अंशुभिः ।

भवां नः सुश्रवस्तमः सखां वृधे ॥

उदीचीः

‘यो रुद्रो अग्नौ’ इति मध्ये,

‘इदं विष्णुरिति पश्चात्

‘इन्द्रं विश्वा अवीवृथन्’ इति पुरस्ताद्

उदीचीः तिस्रो रेखा विलिख्य

यो रुद्रो अग्नौ, यो अप्सु,

य औषधीषु, यो रुद्रो

विश्वा भुवना विवेशा

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ।

इदवं विष्णुर्^(अग्नि-विद्युत-सूर्यात्मना) वि चक्रमे

(पृथिव्याम् अन्तरिक्षे दिवि च) त्रेधा नि दधे पुदम् ।

(तैर् आधारैर् जगत्) सम् ऊढम् अस्य पांसुरे^{(ले इति साम्नि, पांसुमति}

[पादे]) ॥

इन्द्रं विश्वा अवीवृथन्

समुद्र^(वत्)-व्यंचसु गिरः ।

रथीतमं रथीनां,

वाजानां सत्-पतिं पतिम् ॥

०२ कुम्भः ...{Loading}...

अद्विर् अवोक्ष्य

व्रीहीन् तत्र निक्षिप्य

तत्र ‘ब्रह्मजज्ञानम्’ इति कुम्भं निधाय

ब्रह्म^{(=मन्त्रः ([सौरमण्डलयज्ञः]))} जज्ञानं^(=उत्पन्नम्) प्रथमं पुरस्ताद्
वि सीमतस् सुरुचौ वेन आवः ।स बुध्या^{(=मूले भवः ([खस्य सूर्यः]))} उपमा अस्य विष्टाः^(=विस्थितः),
सृतश्च योनिम्^(सूर्यम्) असंतश्च विवः^(=विवृतवान्) ।

तस्मिन् गायत्र्या तिरः-पवित्रं निधाय

तत् सवितुर् वरेण्य^(णिय)म्भर्गो^(=भर्जनम्) देवस्य धीमहि^(←धा धारणे/ ध्यै ध्याने / धी आराधने) ।

धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

(पुरो-रंजसे उसावद् ओ३म् ॥)

‘आपो वा इदं सर्वम्’ इत्यद्विरापूर्य ऊर्ध्वाग्रं कूर्चं निधाय

आपो वा इदं सर्वं

विश्वा भूतान्य् आपः

प्राणा वा आपः

पुशव् आपो, उन्नम् आपो, उमृतम् आपः

सुम्राइ आपौ, विराइ आपैः, स्वराइ आपश्

छन्दाऽस्य आपो, ज्योतीऽस्य आपो, यजूऽस्य आपस्,

सत्यम् आपुस्, सर्वा देवता आपो,

भूर् भुवुस् सुवर् आप

ॐ ॥

‘भूर् भुवुस् सुवर् ओम्’ इति अक्षतां निक्षिप्य

गन्ध-पुष्पैर् अलङ्कृत्य

दूर्वा-पुष्प-फलैर् अवकीर्य

दूर्वा-दर्भैः प्रच्छाद्य

‘शन्मो देवीर् इत्य अभिमृश्य

शं नो देवीरभिष्ठये

आपौ भवन्तु पीतयै ।

शं योर्^(=[अ]मिश्रणाय) अभि स्तवन्तु नः ॥ ०४॥

चतुर्-दिक्षु आसनेषु निषण्णैश चतुर्भिर् ब्राह्मणैस् सह

कुम्भम् अन्वारभ्य

+०३ जपः (पूर्णपाठः) ...{Loading}...

+०३ जपः ...{Loading}...

गायत्रीं पच्छो उर्ध्वशो उनवानम् उक्ता

व्याहृतीर् विहताः - पादादिष्व अन्तेषु वा, तथार्धर्चयोर्, उत्तमां

कृत्स्नायाम् ११

(आद्युच्चारणपक्षे)

पादशः

ओं भूस् तत् सवितुर् वरेण्य^(णिय) म।
ओं भुवर् (पापादि) भर्गो^(=भर्जनम्) देवस्य धीमहि^(←धै ध्याने / धी आराधने) ।
ओं सुवर् धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

अर्थशः पूर्णश्च

ओं भूस् तत् सवितुर् वरेण्य^(णिय) म् (पापादि) भर्गो^(=भर्जनम्) देवस्य
धीमहि^(←धै ध्याने / धी आराधने) ।
ओं भुवर् धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

ओं सुवस्

तत् सवितुर् वरेण्य^(णिय) म्
भर्गो^(=भर्जनम्) देवस्य धीमहि^(←धा धारणे/ धै ध्याने / धी आराधने) ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
(पुरो-रंजसे उसावुद् ओ३म् ॥)

पुनः पूर्णाच्यते कैश्चित्

ॐ भूर्-भुवस्-सुवस्

तत् सवितुर् वरेण्य^(णिय) म्
भर्गो^(=भर्जनम्) देवस्य धीमहि^(←धा धारणे/ धै ध्याने / धी आराधने) ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
(पुरो-रंजसे उसावुद् ओ३म् ॥)

अग्निर्माळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजौम् । होतौरं रत्नधातंम् ॥
इषे त्वा उर्जे त्वा वायवस्थोपायवस्था देवो वः सविता प्राप्यतु
श्रेष्ठतमायु कर्मणे ॥

अग्न आ याहि वीतये^(=हर्विर्क्षणाय)गृणानो^(=स्तूयमानः) हृव्यदातये^(देवेभ्यः) ।

नि होतां सत्सि बुर्हिषि ॥

शं नो देवीरभिष्टयु
आपो भवन्तु पीतये ।
शं योर्^(=[अ]मिश्रणाय) अभि स्त्रवन्तु नः ॥ ०४॥

‘मदेचिदस्य’ इत्यर्थर्चम् अपोह्य,

परिचयः

- सायणः /- तैत्तिरीयभाष्ये उत्रा। ऋग्भाष्ये उत्रा।
- तत्रैव ‘मदे चिदस्य’ इत्यर्थर्चम् एवोद्भूत्या तैत्तिरीयभाष्ये उत्रा।

आहानम्

कुणुष्व पाजुः^(=तेजः) प्रसिंतिन्^(=जालं) न पृथ्वीं
याहि राजेवामवाऽ^(=सहवान) इभैन ।
तृष्णीम्^(=वेगम्) अनु प्रसिंति^(=सैन्यं) द्रूणानो
उस्ताऽस्ति विध्यं रक्षसुस् तपिष्ठः ॥

युद्धप्रार्थना

तवं भ्रमासं आशुया पतन्त्य अनु
स्पृश धृष्टा^(=अभिभवता) शोशुचानः ।
तपूँष्य अग्ने जुह्वा पतञ्जान्
असन्दितो^(=अनिरुद्धः) वि सूजु विष्वंग् उल्काः ॥

प्रति स्पशो वि सूजु तृष्णितमो
भवो पायुर् विशो अस्या अदब्धः ।
यो नो दूरे अघश्चसो यो अन्त्य अग्ने
माकिष्टे व्यथिर्^(=बाधकः) आदधर्षात् ॥

उद् अग्ने तिष्ठ प्रत्याऽऽतनुष्व
न्य अमित्रां ओषतात्^(=प्रदह) तिग्म-हेते ।
यो नो अरातिं समिधान चक्रे
नीचा तं धक्ष्य^(=दह) अतुसं^(=काषविशेषः) न शुष्कम् ॥

ऊर्ध्वो भवं प्रति विध्या-
+ध्य अस्मद् आविष् कृणुष्व दैव्यान्य अग्ने ।
अवं स्थिरा तनुहि यातु-जूना^(=प्रेरकाणां)
जामिम्^(=ज्ञातिं) अजामिं प्र मृणीहि^(=जहि) शत्रून् ॥

उपासकसौभाग्यम्

स तै जानाति सुमतिं यविष्ठ
य ईवंते^(=गमनशीलाय) ब्रह्मणे^(=पुष्टय) गातुम् ऐरंत्^(=प्रेरयति) ।
विश्वान्य अस्मै सुदिनानि रायो
द्युम्नान्य अर्यो वि दुरो^(=गृहान) अभि घौत्^(=द्योतस्व) ॥

सेद्^(=स+इत) अग्ने अस्तु सुभगंस् सुदानुर्
यस् त्वा नित्येन हविषा य उक्थैः ।
पिर्वीषति, स्व आयुषि दुरोणे^(=गृहे) (तिष्ठतु)
विश्वेद् अस्मै सुदिनां सा उसंद^(=भूयात) इष्टिः ॥

प्रतिज्ञा

अर्चामि ते सुमतिं, घोष्य^(=घोषवती) अर्वाक्^(=पुरतः)
सम+ तै वावाता^(=पुनः पुनः) जरताम्^(=स्तौतु) इयं गीः ।
स्वश्वास् त्वा सुरथा मर्जयेमा^(=अलङ्कुर्याम)
उस्मे^(=अस्मासु) क्षत्राणि धारयेर् अनु द्यून्^(=अन्वहम्) ॥

इह त्वा भूर्या चरेद् उप^(आ) त्वन्
दोषावस्तर्^(=रात्रावहः) दीदिवाऽसुम् अनु द्यून्^(=अन्वहम्) ।
क्रीडन्तस् त्वा सुमनसस् सपेम^(=परिचरेमा)
+अभि द्युम्ना तस्थिवाऽसो जनानाम् ॥

यस् त्वा स्व-अश्वस् सुहिरुण्यो अंग्र
उपयाति वसुमता रथैन ।
तस्य त्राता भवसि तस्य सखा
यस् तै आतिथ्यम् आनुषग्^(=अनुक्रमण) जुजोषत् ॥

मुहो^(=महद्राक्षसान) रुजामि^(=भनज्मि) बन्धुता^(~बन्धुतया)
वचोभिस् तन् मां पितुर् गोतमाद् अन्वियाय ।
त्वन् नो अस्य वचसश चिकिष्टि
होतं यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः^(=दान्तमनाः) ॥

किरणकीर्तिः

अस्वप्रजस् तरण्यस् सुशेवा^(=सुमुखाः)
अतन्द्रासो उवृका^(=अहिंसका) अश्रमिष्ठाः ।
ते^(रश्मयः) पायवंस् सुधियश्चो^(=सङ्काताः)
निषद्या^(=उपविश्य) उग्ने तवं नः पान्त्य अमूर^(=अमत्य) ॥

(उत्थ्यभार्या ममता तस्याम् बृहस्पतिर् रेतः स्थापयितुम् अयतता तत्र वर्तमानं रेतोऽन्तरम्

आक्षिपत्। बृहस्पतिर् अशपत् तम् दीर्घतमा भवेति। सोऽ अग्नेर् अलभत चक्षुः।)

ये पायवो मामतेयन् ते अग्ने
पश्यन्तो अन्धन् दुरिताद् अरक्षन् ।
रक्षु तान्त् सुकृतो विश्ववेदा
दिप्सन्त् (दम्भितुकामा:) इद रिपवो ना हं देभुः (=परिभवन्ति) ॥

प्रतिज्ञानुवर्तनम्

त्वया वृयः संधन्यस् त्वोतास् (त्वया + अविताः = रक्षिताः)
तव् प्रणीत्याऽश्याम् वाजान् (=अन्नानि) ।
उभा (पाप) शः सा (शत्रू) सूदय सत्यताते
ज्ञुष्टुया कृणुह्य अहयाण (=अहीः) ॥

अया (=अनया) ते अग्ने सुमिधां विधेम्
प्रति स्तोमः शस्यमानं गृभाय (=गृहाण) ।
दहा उशसो (=अशंसो) रक्षसः पाहस्मान्
द्वुहो निदो (=निन्दकात) मित्रमहो (=मित्रपूज्य!) अवद्यात् (=परिवादात) ॥

रक्षोहणं वाजिनम् (=अन्नवन्तम्) आऽजिंघर्मि (=दीपयामि)
मित्रं प्रथिष्ठम् (=विस्तीर्णतमम्) उपयामि शर्म ।
शिशानो (=तीक्ष्णः) अग्निः क्रतुभिस् समिद्धुस्
स नो दिवा स रिषः (=हिंसकात) पातु नक्तम् ॥

रक्षाहस्तिप्पन्यम्

वि ज्योतिषा बृहता भात्य् अग्निर्
आविर् विश्वानि कृणुते महित्वा (=महत्या) ।
प्रादैवीर् मायास् संहते दुरेवा: (=दुरत्ययः)
शिरीते (=तीक्ष्णीकरोति) शृङ्गं रक्षसे विनिक्षे (=विनाशाय) ॥

उत स्वानासो (=सस्वनाः) दिवि षन्त्व अग्नेस्
तिग्मायुधा रक्षसे हन्त् वा उ ।
[(अस्माकं) मदे (=मदाय) चिदस्य प्ररुजन्ति (=भजन्ति (अदेवीः))
भामा (=भासः रश्मयो),
न वरन्ते (अस्मान्) परिबाधो अदेवीः ॥]

पशुकामस्यन्देष्टः
पुरोनुवाक्या

इन्द्रं वो विश्वतस् परि
हवामहु जनेभ्यः ।
अस्माकम् अस्तु केवलः ॥

याज्या

इन्द्रं नरो नेम (=खण्ड)-धिता (=सङ्ग्रहमे) हवन्ते (=ह्यन्ति)
यत् पार्या (=पार, साप्ति भेदः) युनजते (=प्रयुज्यन्ते) धियस् ताः ।
शूरो नृ-षाता (=सम्भक्ता) शवसश् चकान् (कामयमानः)

(सामवेदे भेदः)

आ गोमति ब्रजे भंजा त्वं नः ॥

इन्द्रियावदागे

पुरोनुवाक्या

इन्द्रियाणि शतक्रतो
या ते जनेषु पञ्चसु ।

इन्द्रं तानि त आ वृणे ॥

याज्या

अनु ते दायि (=दीयते) मह (=महते) इन्द्रियाय
सत्रा (=यज्ञेषु), ते विश्वम् अनु वृत्-हत्ये (=हत्याये) ।
अनु क्षत्रम् अनु सहौ यजुत्र (=यष्टव्य)
• इन्द्रं देवेभिर् अनु ते नृ-षह्ये ॥

घर्मवद्यागे

पुरोनुवाक्या

आ यस्मिन्थ् (विषुवकाले रोहिण्यां स्थिते पुरा) सूत (कृत्तिकास्थाः अश्वाः?)
वासुवास्
तिष्ठन्ति स्व-आरुहो यथा ।
ऋषिर् (=सूर्यः) ह दीर्घ-श्रुतम्
इन्द्रस्य घर्मो (=सूर्यः, प्रवर्ग्यपात्रम्) अतिथिः ॥

याज्या

(इन्द्र!) आमासु (=अपकासु) पुक्रम् ऐरयु (ः)
आ सूर्य (अ) रोहयो दिवि (रोहिण्याम् पुरा विषुवकाले, पणिभिर् युद्धा) ।
घर्म (=प्रवर्ग्यपात्रम्, सूर्यम्) न सामन् तपता सुव-ऋक्तिभिर् (=ऋक् | वृज)
जुष्टं गिर-वंणसे (=प्रीतये [इन्द्राय]) बृहत् ॥

अर्कवद्यागे

पुरोनुवाक्या

इन्द्रम् इद गाथिनो (=गायकाः) बृहद् (साम्रा)
इन्द्रम् अर्केभिर् (=अर्च, ऋक्) अर्किणः ।
इन्द्रं वाणीर् (=यजूषि) अनूषत् (=एषु स्तुतौ) ॥

याज्या

गायन्ति त्वा गायुत्रिणो
ऋचन्त् अर्कम् अर्किणः (=ऋक्) ।
ब्रह्माणस् त्वा शतक्रत्
उद् वंशम् इव येमिरे (=यम) ॥

अहोमुग्यागे

पुरोनुवाक्या

अः होमुचे प्र भरेमा मनुषाम्
औषिष्ठ (=ओष दाहे)-दाव्वे (=दात्रे) सुमतिइ गृणानाः ।
इदम् इन्द्रं प्रति हव्यद् गृभाय (=गृहः)
सत्यास् संन्तु यजमानस्य कामाः ॥

याज्या

विवेषु यन् मा, धिषणा (=बुद्धिः) जुजान् (=जन्)
(यत्) स्तवै पुरा पार्यद् (=पारेभवात्) इन्द्रम् अहः ।
अंहसो यत्र पीपरद् (=पारयति) यथा नो
नावेव यान्तम् उभयै (तीरस्था) हवन्ते ॥

याज्या

प्र सुम्राजंम्, प्रथम् अध्वराणाम्, [48]
अः होमुच्वै, वृषभयै यज्ञियानाम् ।
अुपान् नपांतम्, अश्विना हयन्तम् (=हय गतौ)
अस्मिन् नरं इन्द्रियन् धन्तम् ओजः ॥

वैमधयागे

पुरोनुवाक्या

वि नं इन्द्र मृधो^(=योद्धून्) जहि
 नीचा यच्छ पृतन्यतः^(←पृतना + क्यच्) ।
 अथस्-पुदन् तम् इन्द्र कृधि
 यो अस्माऽ अभिदासंति^(←दसु उपक्षये) ॥

याज्ञा

इन्द्र क्षत्रम् अभि वामम् ओजो
 उजायथा वृषभ चर्षणीनाम् ।
 अपानुदो जनम् अमित्रयन्तम्
 उरु देवेभ्यो अकृणोरु लोकम् ॥

याज्ञा

मृगो न भीमः कुचुरो गिरिष्टाः
 परावतुः [49] आ जंगामा परस्याः ।
 सूक्ष्म^(←सृसृक्) सूशाय पविम् इन्द्र तिग्मवः
 वि शत्रून् तादि वि मृधो^(=योद्धून्) नुदस्व ॥

याज्ञा

वि शत्रून् वि मृधो नुद
 वि वृत्रस्य हनू रुज ।
 वि मन्युम् इन्द्र भामितो
 उमित्रस्याभिदासंतः ॥

त्रात्यागे
पुरोनुवाक्या

त्रातारम् इन्द्रम् अवितारम् इन्द्रः
 हवेहवे सुहवः शूरम् इन्द्रम् ।
 हुवे नु शक्रम् पुरुहूतम् इन्द्रः
 स्वस्ति नो मघवा धात्व इन्द्रः ॥

याज्ञा

मा तै अस्याम् [50] सहसावन^(←सहः)
 परिष्टाव^(=परितः) अधाय भूम हरिवः, परादै^(=परादातुम्) ।
 त्रायस्व नो उवृकेभिर् वर्णयैस^(=गृहैः)
 तव प्रियासंस् सूरिषु स्याम ॥

अर्काश्मेधवद्यागे
पुरोनुवाक्या

अनवस् ते रथम् अश्वाय तक्षन्
 त्वष्टा वज्र पुरुहूत द्युमन्तम् ।
 ब्रह्माण् इन्द्र महयन्तो अर्केर्
 अवर्धयन् अहये हन्तवा उ ॥

याज्ञा

यत इन्द्र

विश्वास-प्रस्तुतिः ... {Loading}...
 यत इन्द्र भयामहे
 ततो नो अभयं कृधि ।
 मघवज् छुग्धि^(=शक्तो वर्तस्व) तव तन् न^(::) ऊतये^{(=रक्षायै, ऊतिभिर् इति}
 शाकले)

वि द्विषो वि मृधो^(=सङ्गामान्) जहि ॥

०६ 'स्वस्तिदा'

स्वस्तिदा विश्वास-पतिर्
 वृत्रहा विमृधो वशी ।
 वृषेन्द्रः पुर एतु नः
 सोम-पा अभयइ-कुरः ॥

०७ 'महां इन्द्रो वज्रबाहुः'

महाऽ इन्द्रो वज्रबाहुष्
 षोडशी शर्म यच्छतु ।
 स्वस्ति नो मघवा करोतु
 हन्तु पाप्मानयै यौऽस्मान् द्वेष्टि ॥

०८ 'सजोषा'

इति चतस्रमि:^(=???)

सजोषा इन्द्र सगंणो मुरुद्धिः
 सोमं पिब वृत्रहा शूर विद्वान् ।
 जुहि शत्रूर अपु मृधो नुदस्व
 + अथाभयं कृणुहि विश्वतो नः ॥

ये देवाः पुरस्-सदोऽग्नि-नेत्राः [रख्षो-हण्स्,
 ते नवं पान्तु,
 ते नोऽवन्तु,
 तेभ्यो नमस्,
 तेभ्युस् स्वाहा॑]

[ये देवाः] दख्षिण-सदो यम-नेत्राः [रख्षो-हण्स्,
 ते नवं पान्तु,
 ते नोऽवन्तु,
 तेभ्यो नमस्,
 तेभ्युस् स्वाहा॑]

[ये देवाः] पश्चाथ-सदस् सवितृ-नेत्राः [रख्षो-हण्स्,
 ते नवं पान्तु,
 ते नोऽवन्तु,
 तेभ्यो नमस्,
 तेभ्युस् स्वाहा॑]

[ये देवाः] उत्तर-सदो वरुण-नेत्राः [रख्षो-हण्स्,
 ते नवं पान्तु,
 ते नोऽवन्तु,
 तेभ्यो नमस्,
 तेभ्युस् स्वाहा॑]

[ये देवाः] उपरि-षदो बृहस्-पति-नेत्राः रख्षो-हण्स्,
 ते नवं पान्तु,
 ते नोऽवन्तु,
 तेभ्यो नमस्,
 तेभ्युस् स्वाहा॑]

अग्नये रख्षोग्ने स्वाहा॑ ।
 यमाय [रख्षोग्ने स्वाहा॑] ।

स॒वि॒त्रे [रख्षो॒घ्ने स्वा॒हा॑] ।
वरु॒णाय [रख्षो॒घ्ने स्वा॒हा॑] ।
बृ॒हस्पतंये [रख्षो॒घ्ने स्वा॒हा॑] ।
दु॒व॑स्वते रख्षो॒घ्ने स्वा॒हा॑] ।

(हे यजमान)

अ॒ग्निरायु॑ष्मान् ,
स वन॑स्पतिभि॒रायु॑ष्मान् ,
तेनु॒ त्वायु॒षा॒यु॑ष्मन्तङ्करोमि ।
सोम् आयु॑ष्मान् स ओषधीभिर् [आयु॑ष्मान् तेनु॒ त्वायु॒षा॒
॒यु॑ष्मन्तङ्करोमि ।]

(हे यजमान) यज्ञ, स दर्खिणाभिर् आयु॑ष्मान्, [तेनु॒ त्वायु॒षा॒
॒यु॑ष्मन्तङ्करोमि ।]

(हे यजमान) ब्रह्मायु॑ष्मत्, तद्वाह्नैरायु॑ष्मत्, [तेनु॒ त्वायु॒षा॒॒यु॑ष्मन्तङ्करोमि ।]

(हे यजमान) देवा आयु॑ष्मन्तः।

तेऽमृतेन [आयु॑ष्मन्तः] [तेनु॒ त्वायु॒षा॒॒यु॑ष्मन्तङ्करोमि ।]

पि॒तर् आयु॑ष्मन्तः, ते स्व॒धया॒॒यु॑ष्मन्तः,
तेनु॒ त्वायु॒षा॒यु॑ष्मन्तङ्करोमि ॥

यावामिन्द्रावरुणे'ति चतुरः, 'यो वामिन्द्रावरुणा' इत्यष्टौ पर्यायान्,

[[3]]

या वाम् इन्द्रा-वरुणा यतु॒व्या॑ तु॒नू॒स्
तये॒मम् अ॒हं॒सो मुश्चतम् ।

या वाम् इन्द्रावरुणा

सहृस्या॑ [तु॒नू॒स्तये॒म् अ॒म॒हं॒सो मुश्चतम्] ।

[या वामिन्द्रावरुणा] रख्ष॒स्या॑ [तु॒नू॒स् तये॒मम् अ॒हं॒सो मुश्चतम्] ।

[या वामिन्द्रावरुणा] तेज॒स्या॑ तु॒नू॒स् तये॒मम् अ॒हं॒सो मुश्चतम् ।

यो वाम् इन्द्रा-वरुणाव् अ॒ग्नौ॑ स्नाम॒स्
तव॑ वाम् ए॒तेनाव॑यजे ।यो वाम् इन्द्रा-वरुणा द्विपाथ्सु॑ प॒शुषु॑ [स्नाम॒स् तव॑ वाम् ए॒तेनाव॑
यजे ।][यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] चतु॒ष्पाथ्सु॑ प॒शुषु॑ [स्नाम॒स् तव॑ वाम्
ए॒तेनाव॑ यजे ।]

[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] गो॒ष्ठे॑ [स्नाम॒स् तव॑ वाम् ए॒तेनाव॑ यजे ।]

[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] गृहेषु॑ [स्नाम॒स् तव॑ वाम् ए॒तेनाव॑ यजे ।]

[यो वाम् इन्द्रा-वरुणाव्] अ॒फ्सु॑ [स्नाम॒स् तव॑ वाम् ए॒तेनाव॑ यजे ।]

[यो वाम् इन्द्रा-वरुणाव्] ओषधीषु॑ [स्नाम॒स् तव॑ वाम् ए॒तेनाव॑ यजे ।]

[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] वन॑स्पतिषु॑ स्नाम॒स् तव॑ वाम् ए॒तेनाव॑ यजे ।

अग्ने॑ यशस्वि॒न् यशस्मि॑ (यजमानं) अ॑र्पय
+इन्द्रावतीम् अप॑चितीम् (=पूजा॑) इहावंह । अ॒यम् मूर्धा॑ प॒रमेष्ठी
सुवर्चा॑ः,
समानानाम् उत्तमश्लौको अस्तु ।भ॒द्रम् पश्यन्तु॑ उप॑ सेदुर् अग्ने॑
तपो॑ (उपसल्-लक्षणां) दी॒र्घ्याम् ऋषयस्॑ सुवर्॑-विदः ।
ततः॑ ख्युत्रम्॑ बलुम्॑ ओजंश् च जातन्॑
तद् अ॒स्मै॑ देवा॑ अ॒भि॑ सन्नमन्तु ।ध॒ता॑ विध॒ता॑ प॒रमोत॑ सन्द॒क्
प्रजाप॑ति॒॒ परमेष्ठी॑ विराजा॑ ।
स्तोमाश् छन्दां॑सि॑ निविदो॑ म आहुर्॑
ए॒तस्मै॑ राष्ट्रम्॑ अ॒भि॑ सन्नमाम ।अ॒भ्याव॑र्तध्वम्॑ उप॑ मेतं॑ साकम्॑
अ॒यं॑ शा॒स्ता॑ उधिंपतिर्॑ वो॑ अस्तु॑ ।
अ॒स्य॑ विज्ञानम्॑ अनु॑ सं॑ र॒भध्वम्॑
इ॒मम्॑ प॒श्चाद्॑ अनु॑ जीवाथु॑ सर्वे॑ ।

अत्रापि॑ कश्चिद्॑ विशेषः॑ बोधायनीये॑ दृश्यते॑,

ऋताषाङ्गृतधामाऽग्निर्गन्ध्वस्॑
स इ॒दम्ब्रह्मं॑ ख्युत्रम्पातु॑
तस्मै॑ स्वाहा॑
तस्यौषधयोऽप्सुरस्॑ ऊर्जो॑ नाम्॑ ता॑ इ॒दम्ब्रह्मं॑ ख्युत्रम्पान्तु॑
ताभ्यु॒स्स्वाहा॑

इति॑ पुंलिङ्गपदानि॑ पुंलिङ्गपदेन,
स्त्रीलिङ्गपदानि॑ स्त्रीलिङ्गपदेन च संयोज्य कथयितव्याः
आहत्य द्वाविंशतिर्मत्राः॑ ।तद्-अनुवाकस्थ-मत्रैः॑ जयादि-होमे॑ क्रियमाणे॑
गन्ध्वर्व-होम-मत्रैः॑ एव॑ तद्-अप्सरसां॑ कीर्तनं॑ कृत्वा॑
“तस्मै॑ स्वाहा॑” इति॑ गन्धर्वाय होमं॑ कृत्वा॑,
“ताभ्यु॒स्स्वाहा॑” इति॑ सर्वत्र॑ सर्व-नाम-शब्देनैव॑ अप्सरसो॑ होम
इति॑ कपर्दि-मतानुसारेण॑ पन्थाः॑ सूचितः॑ ॥

विश्वेदेवा॑ ऋषयः॑

ऋताषाङ्गृतधामा॑ उग्निर्॑ गन्ध्वर्वः॑। स इ॒दं॑ ब्रह्मक्षुत्रं॑ पातु॑ तस्मै॑ स्वाहा॑ ।
तस्यौषधयोऽप्सुरस्॑ ऊर्जो॑ नाम॑ ता॑ इ॒दं॑ ब्रह्मक्षुत्रं॑ पान्तु॑। ताभ्यु॒ स्स्वाहा॑ ।

सु॒हितो॑ विश्व-सामा॑ सूर्यो॑ गन्ध्वर्वस्॑ [स इ॒दं॑ ब्रह्मक्षुत्रं॑ पातु॑ तस्मै॑ स्स्वाहा॑ ।]
तस्य॑ मरीचयोऽप्सुरसं॑ आ॒युवः॑ [+नाम॑ ता॑ इ॒दं॑ ब्रह्मक्षुत्रं॑ पान्तु॑। ताभ्यु॒ स्स्वाहा॑ ।]

सु-षुम्नस् सूर्य-रश्मिश् चन्द्रमा॑ गन्धुर्वः, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांतु।
तस्मै॑ स्वाहा॑ ।]

तस्यु॑ नरव्यत्राण्य् अप्सुरसो॑ बुकुरयः [+नामं। ता॒ इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं
पांन्तु। ताभ्यु॑ः स्वाहा॑ ।]

भुज्युस्सुपूर्णो यु॒ज्ञो गन्धुर्वस्, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांतु। तस्मै॑
स्वाहा॑ ।]

तस्यु॑ दख्खिणा॑ अप्सुरसंस् स्तुवाः [+नामं। ता॒ इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं
पांन्तु। ताभ्यु॑ः स्वाहा॑ ।]

प्र॒जाप॒तिर्वि॒श्वकर्मा॑ मनो॑ गन्धुर्वः, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांतु। तस्मै॑
स्वाहा॑ ।]

तस्यर्व्यमान्यप्सुरसो॑ वह्यः [+नामं। ता॒ इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांन्तु।
ताभ्यु॑ः स्वाहा॑ ।]

इ॒षिरो वि॒श्वव्यंचा॑ वातो॑ गन्धुर्वः, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांतु। तस्मै॑
स्वाहा॑ ।]

तस्यापौ॑प्सुरसो॑ मुदाः [+नामं। ता॒ इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांन्तु। ताभ्यु॑ः
स्वाहा॑ ।]

भुवनस्य पते॑ यस्य त उपरि॑ गृहा॑ इ॒ह चं ।

स नो॑ रास्वाज्यानि॑ रायस्पोष॑ सुवीर्य॑ सव॑वथ्म॑रीणा॑
स्व॑स्तिम् ।

प॒रमेष्ठ् अधिपतिर् मृत्युर् गन्धुर्वः, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांतु। तस्मै॑
स्वाहा॑ ।]

तस्यु॑ विश्वमप्सुरसो॑ भुवः [+नामं। ता॒ इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांन्तु। ताभ्यु॑ः
स्वाहा॑ ।]

सुख्वितिस्सुभूतिर्भद्रकृथ्मुवर्वान्, प॒र्जन्यो॑ गन्धुर्वः, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं
पांतु। तस्मै॑ स्वाहा॑ ।]

तस्यु॑ विद्युतो॑प्सुरसो॑ ('ता॒ इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांन्तु') रुचो॑ [+नामं। ता॒ इ॒दं
ब्रह्मक्षुत्रं पांन्तु। ताभ्यु॑ः स्वाहा॑ ।]

दूरै॒हेतिर्मृद्यो॑ मृत्युर्गन्धुर्वः, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांतु। तस्मै॑ स्वाहा॑
।]

तस्यु॑ प्र॒जा अप्सुरसो॑ भीरुवः [+नामं। ता॒ इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांन्तु।
ताभ्यु॑ः स्वाहा॑ ।]

चारुं॑ कृपण-काशी॑ कामो॑ गन्धुर्वः, [स इ॒दं ब्रह्मक्षुत्रं पांतु। तस्मै॑
स्वाहा॑ ।]

तस्याधयो॑प्सुरसः॑ शोचयन्तीर्नाम् स इ॒दम्ब्रह्म॑ ख्युत्रम्पांतु॑ ता॒
इ॒दम्ब्रह्म॑ ख्युत्रम्पांतु॑ ताभ्यु॑स् (अप्सरोभ्यः)॑ स्वाहा॑॥

स नो॑ भुवनस्य पते॑ यस्य त उपरि॑ गृहा॑ इ॒ह चं ।

उरु॑ ब्रह्मणे॑स्मै॑ ख्युत्रायु॑ महि॑ शर्म॑ यच्छ ॥ [21]

नमो॑ अस्तु॑ सुर्पेभ्यो॑

ये॑ के॑ च॑ पृथिवीम्॑ अनु॑

ये॑ अन्तरिक्षे॑ दिवि॑

तेभ्यं॑स्॑ सुर्पेभ्यो॑ नमः॑॥

यै॒दो॑, रो॒चने॑ दि॒वो॑,
ये॑ वा॑ सूर्यस्य॑ रश्मिषु॑ ।
ये॑पां॑म् अप्सु॑ सदः॑ कृतं
तेभ्यः॑ सुर्पेभ्यो॑ नमः॑ ॥

या॑ इ॒षवो॑ यातु॒धानानां॑
ये॑ वा॑ वन॑स्पती॑ अनु॑ ।
ये॑ वा॑ ऽव॑टेषु॑ (बिलेषु)
तेभ्यः॑ सुर्पेभ्यो॑ नमः॑ ॥

अ॒यम्पुरो॑ हरिं॑केश॑स्॑ सूर्यरश्मिः॑ ।

तस्यु॑ रथगृथ्मश्॑ च॑ रथै॒जाश्च॑ सेनानिग्राम॑ण्यौ॑ ।

पुञ्जि॑कस्थुला॑ च॑ कृतस्थुला॑ चाप्सुरसौ॑ ।

यातु॒धानां॑ हुती॑, रख्वा॑सि॑ प्रहैतिः॑।
[तेभ्यो॑ नमु॑स्, ते॑ नो॑ मृडयन्तु।
ते॑ यन्द्विष्मो॑ यश्च॑ नो॑ द्वेष्टि॑, तव॑ वो॑ जम्भे॑ दधामि]

अ॒यन्॑ दंख्खिणा॑ वि॒श्वकर्मा॑ ।

तस्यु॑ रथस्वनश्च॑ रथै॒चित्रश्च॑ सेनानिग्राम॑ण्यौ॑ । मेन॑का॑ च॑ सहज॑न्या॑
चाप्सुरसौ॑ ।

दृ॒द्धृष्णव॑ प॒शवो॑ हुतिष्व, पौरुषेयो॑ व॒ध॑ प्रहैतिः॑।
[तेभ्यो॑ नमु॑स्, ते॑ नो॑ मृडयन्तु।
ते॑ यन्द्विष्मो॑ यश्च॑ नो॑ द्वेष्टि॑, तव॑ वो॑ जम्भे॑ दधामि]

अ॒यम्पुश्चाद्वि॒श्वव्यंचा॑ ।

तस्यु॑ रथप्रोतश्चासंमरथश्च॑ सेनानिग्राम॑ण्यौ॑ ।

प्र॒म्नोचन्ती॑ चानु॒म्नोचन्ती॑ चाप्सुरसौ॑

स॒र्पा॑ हुतिर्॑, व्याघ्रा॑ प्रहैतिः॑।

[तेभ्यो॑ नमु॑स्, ते॑ नो॑ मृडयन्तु।

ते॑ यन्द्विष्मो॑ यश्च॑ नो॑ द्वेष्टि॑, तव॑ वो॑ जम्भे॑ दधामि]

अ॒यम्॑ उत्तराथ॑ स॒यं॒यद्॑-वंसु॑ ।

तस्यु॑ सेन॑जिच्च॑ सुषेण॑श्च॑ सेनानिग्राम॑ण्यौ॑ ।

वि॒श्वाची॑ च॑ घृताची॑ चाप्सुरसौ॑ ।

आपो॑ हुतिर्॑, वातु॑ प्रहैतिः॑।

[तेभ्यो॑ नमु॑स्, ते॑ नो॑ मृडयन्तु।

ते॑ यन्द्विष्मो॑ यश्च॑ नो॑ द्वेष्टि॑, तव॑ वो॑ जम्भे॑ दधामि]

अ॒यम्॑ उपर्य॑ अ॒र्वाग्॑-वंसु॑ ।

तस्यु॑ तार्ख्य॑श्चारिष्टनेमिश्च॑ सेनानिग्राम॑ण्यौ॑ ।

उर्वशी॑ च॑ पूर्व॑-चित्तिश॑ चाप्सुरसौ॑ ।

विद्युद्॑+हुतिर्॑, अ॒व॒स्फूर्ज॑न्॑ प्रहैतिः॑।

तेभ्यो॑ नमः॑ ।

ते॑ नो॑ मृडयन्तु ।

ते॑ यन्द्विष्मो॑ यश्च॑ नो॑ द्वेष्टि॑, तव॑ वो॑ जम्भे॑ दधामि ।

त्रिष्टुप् १३,

१५ अनुष्टुप् ।

अग्निर्कृषिः चतुर्थकाण्डे षष्ठप्रपाठके चतुर्थोऽनुवाकः

01 आशुः शिशानो - त्रिष्टुप्

आशुः शिशानो_(=तीक्ष्णो) वृषभो न युध्मो_(=योधा)
घंनाधूनः_(=धातकः) क्षोभैणश् चर्षणीनाम्_(=पदातीनाम्) ।

संक्रन्दनो इनिमिष एक-वीरः

शृतः सेना अजयत् साकम् इन्द्रः ॥

02 सङ्क्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना - त्रिष्टुप्

सङ्क्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना
युत्-कारेण_(=युद्धकारिणा) दुश्यवनेन धृष्णुना_(=निर्भयेन) ।
तद् इन्द्रेण जयत् तत् संहध्वं
युधौ नर् इषु-हस्तेन् वृष्णा_(=कामवर्षकेन) ॥

03 स इषु-हस्तैः स निषङ्गिभिर् - त्रिष्टुप्

स इषु-हस्तैः स निषङ्गिभिर्_(=खङ्गिभिर्) वृशी
संस्कृष्टा_(=संमिश्रकः) स युध्_(=योद्धा) इन्द्रो_(पर) गणेन।
संस्कृष्ट-जित् सौम्पुषा बाहु-शुर्ध्य_(=बली)
ऊर्ध्व-धन्वा प्रतिहिताभिर् अस्ता_(=क्षेत्रा) ॥

04 बृहस्पते परि - त्रिष्टुप्

बृहस्_(=वाचस्) पते परि दीया_(=द्रव) रथेन
रक्षो-हा उमित्राऽ अपुबाधमानः।
प्रभुञ्जन्त् सेनाः प्रमृणो_(=प्रहिसो) युधा
जयन् अस्माकम् एध्य अविता रथानाम् ॥

05 गोत्रभिदं गोविदम् - त्रिष्टुप्

गोत्र-भिदं गो-विदं वज्र-बाहुं
जयन्त्म् अज्ञम्_(म) प्रमृणन्त्म् ओजसा।
इमः संजाता अनु वीरध्वम्
इन्द्रः सखायो उनु सः रम्भम् ॥

06 बलविज्ञाय स्थविरः - त्रिष्टुप्

बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः
सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः।
अभिवीरो अभिसंत्वा_(सत्वन्=योद्धा) सहोजा
जैत्रम् इन्द्र रथम् आ तिष्ठ गोवित् ॥

07 अभि गोत्राणि - त्रिष्टुप्

अभिगोत्राणि सहसा गाहमानो
उदायो वीरश् शृत-मन्युर् इन्द्रः।
दुश्यवन् पृतना-षाढ अ-युद्धो
उस्माकः सेना अवतु प्र युत्सु ॥

08 इन्द्र आसाम् - त्रिष्टुप्

इन्द्र आसानेता, बृहस्पतिर्
दक्षिणा, यज्ञः पुर एतु सोमः।
देव-सेनानाम् अभिभञ्जतीनां
जयन्तीनां मुरुतो यन्त्व अग्रे ॥

09 इन्द्रस्य वृष्णो - त्रिष्टुप्

इन्द्रस्य वृष्णो, वरुणस्य राज्ञः,
आदित्यानां मुरुताः शर्ध उग्रम्।
महा-मनसां भुवन-च्यवानां

घोषो देवानां जयताम् उद-अस्थात् ॥

10 अस्माकमिन्द्रः समृतेषु - त्रिष्टुप्

अस्माकम् इन्द्रः सम-ऋतेषु ध्वजेष्व
अस्माकं या इषवस् ता जयन्तु।
अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्व
अस्मान् उ देवा अवता हवेषु ॥

11 उद्धर्ष्य मधवन्नायुधान्युत्सवानाम् - त्रिष्टुप्

उद्धर्ष्य मधवन् आयुधान्य
उत् सत्वनां_(=योद्धाणां) मामुकानां महांसि।
उद् वृत्र-हन् वाजिनां वाजिनान्य_(=वेगाः)
उद् रथानां जयताम् एतु घोषः ॥

12 उप प्रेत

उप प्रेत जयता नरस्
स्थिरा वस् सन्तु बहवः ।
इन्द्रो वश शर्म यच्छत्व
अनाधृष्या यथा उस्थ ।

13 अवस्था परा पत्

अवस्था परा पत्
शरव्ये ब्रह्म-संशिता ।
गच्छामित्रान् प्र [19] विश
मैषाङ्ग कश्चनोच्छिषः ।

14 मर्माणि ते

मर्माणि ते वर्मभिश छादयामि
सोमस् त्वा राजा उमृतेनाभि वस्ताम् ।
उरोर् वर्गयो वरिवस_(=धनम्) ते अस्तु
जयन्त्न त्वाम् अनु मदन्तु देवाः ।

यत्र बाणास् सम्पत्तन्ति

कुमारा विशिखा इव_(चपलाः) ।
इन्द्रो नस् तत्र वृत्रहा
विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥ [20]

अग्निर्कृषिः

चतुर्थकाण्डे सप्तमप्रपाठके तृतियोऽनुवाकः

शञ्च च मे_(कल्पताम्) ।मयंश च मे_(कल्पताम्) ।प्रियञ्च च मे_(कल्पताम्) ।अनु कामश च मे_(कल्पताम्) ।कामश च मे_(कल्पताम्) ।सौमनसश च मे_(कल्पताम्) ।भुद्रञ्च च मे_(कल्पताम्) ।श्रेयंश च मे_(कल्पताम्) ।वस्यंश च मे_(कल्पताम्) ।

यशोश् च मे (कल्पताम्) |

भगंश् च मे (कल्पताम्) |

द्रविणज् च मे (कल्पताम्) |

यन्ता च मे (कल्पताम्) |

धूर्ता च मे (कल्पताम्) |

ख्येमश् च मे (कल्पताम्) |

धृतिश् च मे (कल्पताम्) |

विश्वंज् च मे (कल्पताम्) |

महश् च मे (कल्पताम्) |

सुवृच्छ् च मे (कल्पताम्) |

ज्ञात्रंज् च मे (कल्पताम्) |

सूश् च मे (कल्पताम्) |

प्रसूश् च मे (कल्पताम्) |

सीरंज् च मे (कल्पताम्) |

लुयश् च म (कल्पताम्) |

ऋतज् च मे (कल्पताम्) |

अमृतंज् च मे (कल्पताम्) |

अयुर्ख्यमज् च मे (कल्पताम्) |

अनामयच् च मे (कल्पताम्) |

जीवातुंश् च मे (कल्पताम्) |

दीर्घायुत्वज् च मे (कल्पताम्) |

अनुमित्रंज् च मे (कल्पताम्) |

अभयंज् च मे (कल्पताम्) |

सुगंज् च मे (कल्पताम्) |

शयंनंज् च मे (कल्पताम्) |

सूषा च मे (कल्पताम्) |

सुदिनंज् च मे (कल्पताम्) |

त्रिष्टुप्

अग्निर्ऋषिः

चतुर्थकाण्डे सप्तमप्रपाठके चतुर्दशोऽनुवाकः

ममाग्ने वर्चो विहुवेष्व अस्तु
व्यन् त्वेन्धानास् तनुवम् पुषेम ।
मह्यन् नमन्ताम् प्रदिशुश् चतंसुस्

त्वया इध्यंख्वेण पृतंना जयेम ।

ममं देवा विंहुवे संन्तु सर्व
इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुर् अग्निः ।
ममान्तरिख्यम् उरु गोपम् अस्तु
मह्यवँ वातङ् पवताङ् कामे अस्मिन् ।

मयि देवा द्रविणम् आ यंजन्ताम्
मय् आशीर् अस्तु मयि देव-हृतिः ।
दैव्या होतार् आ (→शाकले होतारो) वनिष्टत् (=संभजन्तु?) [29]
पूर्वे इरिष्टास् स्याम तनुवा सुवीराः ।

मह्यय॑ यजन्तु मम् यानि हव्या
इकूतिस् सूत्या मनसो मे अस्तु ।
एनो मा नि गाङ् कतुमच्चन+अहवँ
विश्वे देवासो अधि वोचता मे ।

देवीः षड-उर्वार् उरु णंx कृणोत्
विश्वे देवास इह वीरयध्यम् ।
मा हाँस्महि प्रजया मा तनूभिर्
मा रंधाम द्विष्टते सौम राजन् ।

अग्निर् मन्युम् प्रतिनुदन् पुरस्ताद् [30]
अदंब्रो गोपां परि पाहि नुस् त्वम् ।
प्रत्यश्चो यन्तु नि-गुत्वा (←गु गमने) पुनुस् तैं
ऽमा (=सह)+एषांज् चित्तम् प्रबुधा वि नैशत् (=विनश्यतु) ।

धाता धातुणाम् भुवनस्य यस् पतिर्
देवः सवितारंम् अभिमातिषाहम् ।
इमय॑ यज्ञम् अश्विनोभा बृहस्-पतिर्
देवां पान्तु यजमानन् न्युर्थात् ।

उरु-व्यचो नो महिषश् शर्म यश्सद्
अस्मिन् हवे पुरुहृत्वा पुरुख्वु ।
स न एव व्रजायै हर्यश्च मृद्येन्द्र
मा नो रीरिषो मा परा दाः ।

ये नंस् सुपला अपु ते भवन्त्
इन्द्राग्निभ्याम् अवं बाधामहे तान् ।
वसंवो रुद्रा आदित्या उपरि-स्पृशम्
मोग्रञ् चेत्तारंम् अधिराजम् अंक्रन् ।

अर्वाश्चम् इन्द्रम् अमुतो हवामहे
यो गो-जिद् धन्-जिद् अश्व-जिद् यः ।
इमन् नो यज्ञवँ विंहुवे जुषस्व
+अस्य कुर्मो हरिवो मेदिनन् (=स्नेहवन्तं) त्वा ॥ [32]

उपरिष्टात् ज्योतिर्जगती , ८ पङ्कः १४ बृहती, २१- २२ त्रिष्टुप्
विश्वेदेवा ऋषयः

चतुर्थकाण्डे सप्तमप्रपाठके पञ्चदशोऽनुवाकः

अग्निः

अग्रेर मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो
यं पाश्चजन्यं (=पश्चभ्यो जनेभ्यो हितं) बुहवंस् समिन्धते।
विश्वस्यां विशि प्रविविशिवा॑ संम् ईमहे
स नो मुश्चत्वं अ॒हसः ॥

यस्येदं प्राणन् निमिषद् यद् एजति (=कम्पते)
यस्य जातं जनमानं च केवलम् (जगत्)।
स्तौम्य अग्निं नाथितो (=फलयाङ्गावान्) जोहवीमि
स नो मुश्चत्वं अ॒हसः ॥

इन्द्रस्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो
वृत्र-घः स्तोमा (=स्तोत्राणि) उप माम् उपागुः।
यो दाशुषः सुकृतो हवम् उप गन्ता
स नो मुश्चत्वं अ॒हसः ॥

यः संग्रामं नयति संवशी युधे
यः पुष्टानि॑ स॒स॒जति॑ त्र्याणि॑ (गावश्वपुरुषः)।
स्तौमीन्द्रं नाथितो जोहवीमि॑
स नो मुश्चत्वं अ॒हसः ॥

मन्वे वां मित्रा-वरुणा॑, तस्य॑ (वैरिणो) वित्त॑
सत्यौजसा॑ दृ॒हणा॑ (=स्तम्भयन्तौ) यन् नुदेथै।
या राजान॑ (आदित्य) सुरथं याथ॑ (वृष्ट्ये) उग्रा॑
ता नो मुश्चत्वम् आगंसः ॥

यो वा॑ रथं क्रज्जु-रश्मिः सूत्य-धर्मा॑
मिथुश॑ (=मिथ्या) चरन्तम् उपयाति॑ दूषयन्।
स्तौमि॑ मित्रावरुणा॑ नाथितो जोहवीमि॑ तौ नो मुचत्वम् आगंसः ।

वायोस् संवितुर् विदथानि॑ (=वेदनानि) मन्महे॑
याव् आत्मन्वद् बिभृतो यौ च रक्षतः।
यौ विश्वस्य परिभू बंभूवतुस्
तौ नो मुश्चत्वम् आगंसः ॥

उप श्रेष्ठां न आशिषो॑
देवयोर् धर्म॑ (=कर्मणि) अस्थिरन् (वस्था)।
स्तौमि॑ वायु॑ संवितारं नाथितो जोहवीमि॑
तौ नो मुचत्वम् आगंसः ॥

रथीतमौ रथीनाम् अह॑ (=आहे)
ऊतये॑ शुभं गमिष्ठौ सुयमेभिर् अश्वैः।
ययोर् वां देवौ देवेष्व अनिशितम् ओजस्
तौ नो मुश्चत्वम् आगंसः ॥

यद् अयातं वहतु॑ सूर्यायांस् (=तन्मातुः)
त्रि-चक्रेण॑ स॒ सदं॑ म् इच्छमानौ॑।
स्तौमि॑ देवाव् अश्विनौ॑ नाथितो जोहवीमि॑
तौ नो मुश्चत्वम् आगंसः ॥

मरुतां मन्वे॑ अधि॑ नो ब्रुवन्तु॑
प्रेमां वाचं विश्वाम् अवन्तु॑ विश्वे॑ ।
आशून् हुवे॑ सु-यमान् ऊतये॑ (वअव)
ते नो॑ मुश्चन्त्वं॑ एनंसः ॥

तिग्मम् आयुधं वीडित॑ (=दृढम्) सहस्वद्
दिव्य॑ शर्द्धः॑ (=बल) पृतनासु॑ जिष्णु॑ ।
स्तौमि॑ देवान् मरुतो॑ नाथितो॑ जोहवीमि॑
ते नो॑ मुश्चन्त्वं॑ एनंसः ॥

देवानां॑ मन्वे॑ अधि॑ नो ब्रुवन्तु॑
प्रेमां वाचं, विश्वाम् अवन्तु॑ विश्वे॑ ।
आशून् हुवे॑ सुयमान् ऊतये॑ (वअव)
ते नो॑ मुश्चन्त्वं॑ एनंसः ॥

यद् इदं॑ मा॑ उभिशोचति॑
पौरुषेयेण॑ दैव्येन॑ ।
स्तौमि॑ विश्वान्॑ देवान्॑ नाथितो॑ जोहवीमि॑
ते नो॑ मुश्चन्त्वं॑ एनंसः ॥

अनुमतिः
अनु॑ नो॑ ऊद्यानु॑मतिर्॑ (=ऊनचन्द्रा पौर्णमासी)
युज्ञन्॑ देवेषु॑ मन्यताम्॑ ।
अग्निश्च॑ च॑ हव्यवाहनो॑,
भवतान्॑ दाशुषु॑ मयः॑ ।

अन्व॑ इद् अनुमते॑ त्वम् [34]
मन्यांस॑ शश्च॑ न॒ कृधि॑ ।
कत्वे॑ दख्याय॑ नो॑ हिनु॑ (=प्रेर्य)
प्रण॑ आयूर॑षि॑ तारिषः॑ ।

वैश्वानरः॑ ने॑ ऊत्या॑
उप्रे॑ यातु॑ परावतः॑ ।
अग्निर्॑ उक्थेन॑ वाहसा॑ ॥

पृष्ठो॑ (पृच्छ) दिवि॑, पृष्ठो॑ अग्निः॑ पृथिव्यां॑,
पृष्ठो॑ विश्वा॑ ओषधीर्॑ आ॑ विवेश॑ ।
वैश्वानरः॑ सहसा॑ पृष्ठो॑ अग्निः॑
स नो॑ दिवा॑ स रिषः॑ पातु॑ नक्तम्॑ ॥

द्यावा-पृथिवी॑
ये॑ अप्रथेताम्॑ अमितेभिर्॑ ओजोभिर्॑
ये॑ प्रतिष्ठे॑ अभवताव॑ वसूनाम्॑ । स्तौमि॑ द्यावा॑-पृथिवी॑ नाथितो॑
जोहवीमि॑
ते नो॑ मुश्चत्वम्॑ अ॒हसः ॥

उर्वी॑ रोदसी॑ वरिव॑ कृणोत्तद्॑
ख्येत्रस्य॑ पली॑ अधि॑ नो ब्रुयात्मम्॑ ।
स्तौमि॑ द्यावा॑-पृथिवी॑ नाथितो॑ जोहवीमि॑
ते नो॑ मुश्चत्वम्॑ अ॒हसः ।

स्विष्टकृत

यत् तै वृयम् पुरुष-त्रा यविष्ट+
अविद्वा॒सश् चकृमा कच्चन [38] आगः ।
कृथी स्व अंस्मा॑ अदिते॑र् अनांगा॑
व्येना॑सि शिश्रथो॑ (=दुर्बलं) विष्वंग् अग्ने॥

यथा हृ तद् वंसवो गौर्यज् चित् (गाम)

पुदि पिताम् (=बद्धं) अमुंश्चता यजत्राः ।

एवा त्वम् अस्मत् प्र मुश्चा॑ व्यःहृ॑

प्रातार्थ् अग्ने, प्रतुरान् तु आयुः ॥ [39]

सुमीची॑ नामासि॑ प्राची॑ दिक्। तस्यांस् तु इग्निर् अधिंपतिर्,
असितो रक्षिता।

यश् चाधिंपतिर्, यश् चं गोसा - ताभ्यां॑ नमस्, तौ नौ॑ मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् चं नो॑ द्वेष्टि॑ - तं वां॑ जंभे॑ दधामि॑ ।

मत्रः ओजस्विनी॑ नामासि॑ दक्षिणा॑ दिक्।

तस्यांस् तु इन्द्रोऽधिंपतिः, पृदांकू॑ रक्षिता

यश् चाधिंपतिर्, यश् चं गोसा - ताभ्यां॑ नमस्, तौ नौ॑ मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् चं नो॑ द्वेष्टि॑ - तं वां॑ जंभे॑ दधामि॑ ।

प्राची॑ नामासि॑ प्रतीची॑ दिक्।

तस्यांस् तु सोमोऽधिंपतिः स्वजो॑ रक्षिता

यश् चाधिंपतिर्, यश् चं गोसा - ताभ्यां॑ नमस्, तौ नौ॑ मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् चं नो॑ द्वेष्टि॑ - तं वां॑ जंभे॑ दधामि॑ ।

अवस्थावा॑ नामास्युदीची॑ दिक्।

तस्यांस् तु वरुणोऽधिंपतिस् तिरश्चराजी॑ रक्षिता

यश् चाधिंपतिर्, यश् चं गोसा - ताभ्यां॑ नमस्, तौ नौ॑ मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् चं नो॑ द्वेष्टि॑ - तं वां॑ जंभे॑ दधामि॑ ।

अधिंपती॑ नामासि॑ बृहती॑ दिक्।

तस्यांस् तु बृहस्पतिर् अधिंपतिः श्वित्रो॑ रक्षिता

यश् चाधिंपतिर्, यश् चं गोसा - ताभ्यां॑ नमस्, तौ नौ॑ मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् चं नो॑ द्वेष्टि॑ - तं वां॑ जंभे॑ दधामि॑ ।

वृशिनी॑ नामासीयं॑ दिक्।

तस्यांस् तु युमो॑ अधिंपतिः कुल्माष-ग्रीवो॑ रक्षिता

यश् चाधिंपतिर्, यश् चं गोसा - ताभ्यां॑ नमस्, तौ नौ॑ मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् चं नो॑ द्वेष्टि॑ - तं वां॑ जंभे॑ दधामि॑ ।

हेतयो॑ नामं॑ स्थ्, तेषां॑ वः पुरो॑ गृहा॑, अग्निर् वृ॑ इषवः॑, सलिलो॑
वात-नामम्।

(वाताशिनो हि सर्पः। तस्य वातस्य नमयिता = उपस्थापयिता। नपुंसकलिङ्गं

सामान्यविवक्षायाः।)

तेभ्यो॑ वृ॑ नमस्, ते नौ॑ मृडयता।

ते यन् द्विष्मो॑

यश्वं॑ नो॑ द्वेष्टि॑

तवृ॑ वृ॑ जम्भे॑ दधामि॑ ॥

निलिम्पा॑ नामं॑ स्थ्, तेषां॑ वो॑ दक्षिणा॑ गृहा॑, पितरो॑ वृ॑ इषवः॑,
संगरो॑ वात-नामम्।

तेभ्यो॑ वृ॑ नमस्, ते नौ॑ मृडयता।

ते यन् द्विष्मो॑

यश्वं॑ नो॑ द्वेष्टि॑

तवृ॑ वृ॑ जम्भे॑ दधामि॑ ॥

वृज्ञिणो॑ नामं॑ स्थ्, तेषां॑ वः पश्चाद् गृहा॑, स्वप्रो॑ वृ॑ इषवो॑, गह्वरो॑
वात-नामम्।

तेभ्यो॑ वृ॑ नमस्, ते नौ॑ मृडयता।

ते यन् द्विष्मो॑

यश्वं॑ नो॑ द्वेष्टि॑

तवृ॑ वृ॑ जम्भे॑ दधामि॑ ॥

अवस्थावानो॑ नामं॑ स्थ्, तेषां॑ व उत्तरद् गृहा॑, आपो॑ वृ॑ इषवः॑,
समुद्रो॑ वातनामम्।

तेभ्यो॑ वृ॑ नमस्, ते नौ॑ मृडयता।

ते यन् द्विष्मो॑

यश्वं॑ नो॑ द्वेष्टि॑

तवृ॑ वृ॑ जम्भे॑ दधामि॑ ॥

अधिंपतयो॑ नामं॑ स्थ्, तेषां॑ व उपरि॑ गृहा॑, वर्ष वृ॑ इषवो॑, इवस्वान्॑
वात-नामम्।

तेभ्यो॑ वृ॑ नमस्, ते नौ॑ मृडयता।

ते यन् द्विष्मो॑

यश्वं॑ नो॑ द्वेष्टि॑

तवृ॑ वृ॑ जम्भे॑ दधामि॑ ॥

कृव्या॑ नामं॑ स्थ् पार्थिवास्, तेषां॑ व इह गृहा॑, अन्नं॑ वृ॑ इषवो॑,
निमिषो॑ वातनामम्।

तेभ्यो॑ वृ॑ नमस्, ते नौ॑ मृडयता।

ते यन् द्विष्मो॑

यश्वं॑ नो॑ द्वेष्टि॑

तवृ॑ वृ॑ जम्भे॑ दधामि॑ ॥

शृतायुधाय शृतवीर्याय

शृतोतये॑ इभिमाति॑-पाहै॑ (नमः)। शृतयै॑ यो॑ नंश् शुरदो॑ अर्जीतान्॑
इन्द्रो॑ नेषुद् अति॑ दुरितानि॑ विश्वौ॑ ।

ये॑ चृत्वारं॑ पथयो॑ (=पथ्यनो)

देवयाना॑ अन्तुरा॑ द्यावा॑-पृथिवी॑ वियन्ति॑ ।

तेषां॑ यो॑ अ-ज्यानिम्॑ (←ज्या॑ जरायां॑) अ-जीतिम्॑ आवहात्॑ -
तस्मै॑ नो॑ देवां॑ परि॑ दत्तेह॑ सर्वै॑ ।

ग्रीष्मो हैमन्त उत नौ वसन्तश
शरद् वृषास् सुवितन्^(←सू) नौ अस्तु ।
तेषांम् ऋतूनां शत-शारदानान्
निवात एषाम् अभये स्याम ।

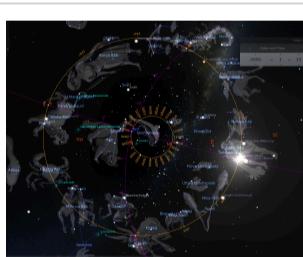
इदुवस्त्राय^(=संवत्सर+२) परिवस्त्राय^(=संवत्सर+१)
सर्ववस्त्राय कृणुता बृहन् नमः ।
तेषावैं वृय य सुमूतौ यज्ञियानाज्
ज्योग् अर्जीता अहतास् स्याम ।

भूद्रान् नुश् श्रेयुस् समनैष देवास्!
त्वयोऽवसेन^(←अव=रक्षणे) समशीमहि त्वा (सोम!) ।
स नौ मयो-भूमि पितो^(=अन्न) आ विशस्व
शन् तोकायं तुनुवै स्योनः ।

भूतं भव्यं भविष्यद् वषद्व स्वाहा नमः।
ऋक् साम् यजुर् वषद्व स्वाहा नमः।
गायत्री त्रिष्टुव् जगती वषद्व स्वाहा नमः।
पृथिव्य अन्तरिक्षम् द्यौर् वषद्व स्वाहा नमः।
अग्निर् वायुः सूर्यो वषद्व स्वाहा नमः।
प्राणो व्यानोऽपानो वषद्व स्वाहा नमः।
अन्नं कृषिर् वृष्टिर् वषद्व स्वाहा नमः।
पिता पुत्रः पौत्रो वषद्व स्वाहा नमः।
भूर् भुवः सुवर् वषद्व स्वाहा नमः।

(ज्येष्ठास्थः, रोहिणीस्थो वा) इन्द्रो दधीचो^(=serpens/ orion) अस्थभिर्
वृत्राण्य अप्रतिष्कृतः ।
जुघानं नवतीर् नवं^(→हेमन्त-दिनानि) ।

इच्छन् अश्वस्य^(→यज्ञस्य) यच् छिरः^{(→अग्निं, उत्तरायणारम्भ-सूर्यवत् दधिक्रावाणं}
[pegasus])
पर्वतेष्व^(→मेघेष्व, हेमन्त-मासेष्व) अपश्रितम् ।
तद् विंदच् छर्युणावति ।

bce-3000-01-13

rohiNI

jyeShThA

equinox

shatabhiShak

pUrva phAlgunI

solstice

अत्राहु^(=अस्मिन्नेव) गोर्^(=गन्तुः [चन्द्रमसो]) अंमन्वत्
नाम् त्वष्टुर्^(=दीपस्यादित्यस्य उत्तरायणारम्भे) अपीच्यम्^{(=अपचितम्, अन्तर्हितम्}
[रात्रौ]) । इत्था^(=इत्थं) चन्द्रमसो गृहे^{(=अमावास्यायाम्, फाल्गुनीषु पौर्णमास्यां}
वा) ॥

इन्द्रम् इद गाथिनो^(=गायकाः) बृहद्^(साम्ना)इन्द्रम् अर्केभिर्^(←अर्च, ऋक्) अर्किणः ।इन्द्रं वाणीर्^(→यजूषि) अनूषत^(←एनु स्तुतौ) ॥इन्द्र इद+धर्योः सचा^(←सच् अनुसरणे)

सम्मिश्नु आ वचो युजा ।

इन्द्रो वृत्री हिरण्ययः ॥ (5)

इन्द्रो दीर्घाय चक्षस्

आ सूर्य रोहयद् दिवि ।

वि गोभिर् अद्रिम् ऐरयत् ॥ (5)

इन्द्र वाजेषु नो ऽव

सुहस्त्र-प्रधनेषु च ।

उग्र उग्राभिर् ऊतिभिः ॥

तमिन्द्रं वाजयामसि

मुहे वृत्राय हन्तवे ।

स वृषां वृषभो भुवत् ॥

इन्द्रस् स दामने कृतः ।

ओजिंष्टुस् स बले हितः ।

द्युम्नी क्षेत्री स सौम्यः ।

गिरा वज्रो न सम्भृतः ।

सबलो अनंपच्युतः ।

वृवर्खुर् उग्रो अस्तृतः ॥ 35 ॥

मौनवारणम्

चक्षुषो हेते मनसो हेते,

वाचो हेते ब्रह्मणो हेते ।

यो मा ऽघायुर् अभिदासति^(=अभिचरति),तम् अग्ने मेन्या^(=मन्युना) ऽमेनिं कृणु ।

यो मा चक्षुषा यो मनसा,

यो वाचा ब्रह्मणा ऽघायुर् अभिदासति ।

तयाऽग्ने त्वं मेन्या,

अमुम् अमेनिं कृणु ।

अभिचार-प्रतीकारः

यत् किञ्चासौ मनसा यच् च वाचा,

यज्ञैर् ज्युहोति यज्ञपा हुविर्भिः ।

तन् मृत्युर् निर्ऋत्या संविदानः^(=समाहितः),पुरा दिष्टाद्^(=दैवात् तदनुकूलाद्) आहुतीर् अस्य हन्तु ।यातुधान् निर्ऋतिर् आदु^(=अनु) रक्षः,

ते अस्य घृन्त्व अनृतेन सृत्यम् ।

इन्द्रेषिता आज्यमस्य मथन्तु,

मा तत् समृद्धिं यद् असौ कुरोति ।

प्रतिज्ञा

हन्मि तेऽहं कृतः हुविः,

यो मैं घोरम् अर्चीकृतः^(=अकार्णीः) ।

अपाचौ त उभौ बाहू,

अपंनह्याम् (=बधामि) आस्यम् ।

अपंनह्यामि ते बाहू,
अपंनह्याम् आस्यम् ।
अग्नेर् देवस्य ब्रह्मणा,
सर्वं ते उवधिषं कृतम् ।

अभिचार-प्रतीकारः

पुरा इमुष्यं वषद्वारात्,
यज्ञं देवेषु नस् कृथि ।
स्विष्टम् अस्माकं भ्यूयात्,
माऽस्मान् प्रापुन् अरातयः ।

अन्ति दूरे सुतो अग्ने,
भ्रातृव्यस्याऽभिदासंतः ।
वषद्वारेण वज्रेण,
कृत्यां हन्मि कृताम् अहम् ।

यो मा नक्तं दिवां सायम्,
प्रातश् चाहो निपीयति (=बाधते) ।
अद्या तम् इन्द्रवज्रेण,
भ्रातृव्यं पादयामसि (=पातयामि) ।

प्राणो रखति विश्वम् एजत् ।
इर्यां भूत्वा बहुधा बहूनि ।
स इथं सर्वं व्यानशे (=व्यासवान्) ।

यो देवो देवेषु विभूर् अन्तः ।
आ-वृद् ऊदात् (=वचने) खेत्रिय अंध्-गद् वृषा ।
तम् इत् प्राणम् मनुसोपं शिखत ।
अग्रं देवानाम् इदम् अन्तु नो हुविः ।

मनसुश् चित्तां+इदम् ।
भूतम् भव्यं च गुप्यते ।
तद् +हि देवेष्व अग्नियम् ॥1॥

आ नं एतु पुरश् चरम् ।
सुह देवैर् इमः हवम् (=आहानम्) ।
मनश् श्रेयसिश्रेयसि ।
कर्मन् (=ज्ञि) यज्ञ-पतिन् दधत् । (5)

ज्ञुषताम् मे वाग् इदः हुविः ।
विराङ् देवी पुरोहिता ।
हव्य-वाङ् अनंपायिनी ।

ययां रूपाणि बहुधा वदन्ति ।
पेशांसि देवां परमे जनित्रे ।
सा नो विराङ् अनंपस्फुरन्ती ॥2॥
वाग्-देवी ज्ञुषताम् इदः हुविः ।

चख्वर् देवानाज् ($\rightarrow$ सूर्यः) ज्योतिर् अमृते न्यक्तम् ।

अस्य ($\rightarrow$ सर्वस्य) विज्ञानाय बहुधा निर्धीयते ।
तस्य ($\rightarrow$ चक्षुषोः) सुम्रम् अशीमहि ।
मा नो हासीद् विचख्वणम् ।

आयुर् इन् न व्रताम् ।

अनन्धाश् चख्वषा वयम् ।
जीवा ज्योतिर् अशीमहि ।
सुवर् ज्योतिर् उतामृतम् ।

श्रोत्रैण भद्रम् उत शृणवन्ति सत्यम् ।

श्रोत्रैण वाचम् बहुधोद्यमानाम् ।
श्रोत्रैण मोदश् च महश् च श्रूयते ।
श्रोत्रैण सर्वा दिश् आ शृणोमि ।

येन प्राच्या उत दस्तिणा । प्रतीच्यै दिशाश् शृणवन्त्य उत्तरात् ।
तद् इच् छ्रोत्रैण बहुधोद्यमानाम् ।
अरान् न नेमिष परि सर्वम् बभूव ॥3॥ (5)

सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ (=अजगरे) ।

त्विषिर् अग्नौ ब्राह्मणे सूर्ये या ।
इन्द्रयै या देवी सुभगा जजानं ।
सा न आगुन् वर्चसा सर्वं विदाना ।

या राजन्ये, दुन्दुभाव् आयतायाम् ।

अश्वस्य क्रन्द्ये, पुरुषस्य मायौ ।
इन्द्रयै या देवी सुभगा जजानं ।
सा न आगुन् वर्चसा सर्वं विदाना ।

या हस्तिनि द्वीपिनि या हिरण्ये ।

त्विषिर् अश्वेषु पुरुषेषु गोषु ॥16॥
इन्द्रयै या देवी सुभगा जजानं ।
सा न आगुन् वर्चसा सर्वं विदाना ।

रथे, अखेषु, वृषभस्य वाजे ।

वाते, पर्जन्ये, वरुणस्य शुष्मे ।
इन्द्रयै या देवी सुभगा जजानं ।
सा न आगुन् वर्चसा सर्वं विदाना ।

(हे आज्यमन्थ!) राङ् असि। विराङ् असि ।

सुम्राङ् असि। स्व-राङ् असि ।

इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तः श्रीणामि ।

इन्द्राय त्वौजस्वते ओजस्वन्तः श्रीणामि ॥17॥

इन्द्राय त्वा पर्यस्वते पर्यस्वन्तः श्रीणामि ।

इन्द्राय त्वाऽयुष्मते आयुष्मन्तः श्रीणामि ।

(आज्यमन्थ!) तेजो उसि । (यजमान!) तत् ते प्रयच्छामि ।

तेजस्वद् अस्तु मे मुखम् ।
तेजस्वच् छिरो अस्तु मे ।
तेजस्वान् विश्वतं प्रत्यङ्गः ।
तेजसा सम्पिपृण्डि मा ।

ओजोऽसि । तत्ते प्रयच्छामि ॥18॥

ओजस्वद् अस्तु मे मुखम् । ओजस्वच् छिरो अस्तु मे ।
ओजस्वान् विश्वतं प्रत्यङ्गः । ओजसा सम्पिपृण्डि मा ।

पर्योऽसि । तत्ते प्रयच्छामि ।

पर्यस्वद् अस्तु मे मुखम् ।
पर्यस्वच्छिरो अस्तु मे ।
पर्यस्वान् विश्वतं प्रत्यङ्गः ।
पर्यसा सम्पिपृण्डि मा ॥19॥

आयुरसि । तत्ते प्रयच्छामि ।

आयुष्मद् अस्तु मे मुखम् ।
आयुष्मच् छिरो अस्तु मे ।
आयुष्मान् विश्वतं प्रत्यङ्गः ।
आयुषा सम्पिपृण्डि मा ।

इमम् अग्ने आयुषे वर्चसे कृधि ।

प्रियः रेतो वरुण सोम राजन् ।

मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ ।

विश्वे देवा जर-दृष्टिर यथा उसंत् ॥20॥

आयुर् असि ।

विश्वायुर् असि । सुर्वायुर् असि, सर्वम् आयुर् असि ।

यतो वातो मनोजवाः ।

यतः ख्वरन्ति सिन्धवः ।

तासान् त्वा सर्वासां रुचा ।

अभिषिश्वामि वर्चसा ।

समुद्र इवासि गृह्णना ।

सोम इवास्य अदौभ्यः ।

अग्निर् इव विश्वतं प्रत्यङ्गः ।

सूर्य इव ज्योतिषा विभूः ॥21॥(5)

अपाय॑ यो द्रवणे रसः ।

तम् अहम् अस्मा आमुष्यायुणाय् (→पुत्राय)

तेजसे ब्रह्मवर्चसाय गृहामि ।

अपाय॑ य ऊर्मै रसः ।

तम् अहम् अस्मा आमुष्यायुणाय्

ओजसे वीर्याय गृहामि ।

अपाय॑ यो मध्यतो रसः ।

तम् अहम् अस्मा आमुष्यायुणाय्

पुष्टैः प्रजननाय गृहामि ।

अपाय॑ यो यज्ञियो रसः ।

तम् अहम् अस्मा आमुष्यायुणाय्

+ आयुषे दीर्घायुत्वाय गृहामि ॥22॥

अन्नम्

अहम् अस्मि प्रथम् जा (=प्रथमजनयिता) क्रृतस्य (=यज्ञस्य) ।

पूर्व देवेभ्यो अमृतस्य नाभिः ।

यो मा ददाति, स इद् एव मा (अन्नरूपं) उद्बाः (=आवृणोति [पश्चात्]) ।

अहम् (दात्रे) अन्नम्, (अदत्ता) अन्नम् अदन्तम् अद्विः ।

पूर्वम् (मरण/नरक-) अग्नेर् अपि दहत्य अन्नम् (अदातारम्) ।

युत् तौ (→दाता, दाता च) हा उद्दसते, अहम् (←स्वरः???) उत्तरेषु ।

व्यात्तम् अस्य (=अन्न-देवस्य) पशवस् (=ये उदातारस् तान्त्रिति) सुजम्भम् ।

पश्यन्ति धीरा (→दातारः), प्रचरन्ति पाकाः (=मूढा [अदातारः]) ।

जहाम्य अन्यन्, न जहाम्य अन्यम् ।

अहम् अन्नं, (उक्त-नियम) वशम् इच् चरामि ।

(दात्रदात्रोः) सुमानम् अर्थं (→नियमं) पर्यमि (केवलम्) - “भुञ्जत् (=पालयन्)

।

को माम् अन्नं मनुष्यो दयेत्?” ।

परांके (→लोके) अन्नं निहितं लोक एतत् ।

विश्वैर् देवैः पितृभिर् गुप्तम् अन्नम् ।

यद् अद्यते लुप्यते, यत् परोप्यते (=बहिस्त्यज्यते) (अस्मिलँ लोके) ।

शततमी (=०१), सा तु नूर मे बभूव (पर-लोके) ।

महान्तौ चरू (=कुम्हौ) संकृद दुग्धेन पप्रौ (←पूरणे) ।

दिवं च पृश्च (=स्वल्पम् [अपि]) पृथिवीं च साकम् ।

तत् सुंपिबन्तो न मिनन्ति (=हिंसन्ति आत्मनः) वेधसः ।

नैतद् भूयो भवति, नो कर्नैयः (अपि च पर्यासः) ।

अन्नं प्राणम्, अन्नम् अपानम् आहः ।

अन्नं मृत्युं तम् उ जीवातुम् (=जीवनौपधिम्) आहुः ।

अन्नम् ब्रह्माणो जरसंवै वदन्ति ।

अन्नम् आहुः प्रजननम् प्रजानाम् ।

मोघम् अन्नवै विन्दते अ-प्र-चेताः (अदातृत्वेन लक्षितः) ।

सूत्यम् ब्रवीमि वध इथ्म तस्य ।

नार्यमणम् पुष्ट्यति नो सखायम् ।

केवलाद्यो भवति केवलादी ।

अहम् मेघस् स्तनयन् वर्षन् अस्मि ।

माम् अदन्त्य, अहम् अद्य अन्यान् ॥ 61 ॥

अहं सद् अमृतो भवामि ।

मद् आदित्या अधि सर्वं तपन्ति ।

वाक्

देवीं वाचम् अजनयन्त देवास्

तां विश्वरूपाः पशवौ वदन्ति ।

सा नो मन्द्रेषुम् ऊर्ज दुहाना

धेनुर् वाग् अस्मान् उपसुष्टुतैतुं ।

यद् वाग् वदन्त्य् अविचेतनानि
राष्ट्री देवानां निषसादं मन्त्रा (अस्मत्कर्मणि)।
चतस्र् (दिग्देवता:) ऊर्ज दुदुहे पयांसी
कंस्विद् अस्याः परमं जंगाम ।

अनन्ताम् अन्ताद् अधि निर्मितां महीयं
यस्यां देवा अदधुर् भोजनानि (होममन्त्रेनश्चन्ति)।
एकाक्षरां द्विपदां षट्पदां च
वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे ।

वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे
वाचं गन्धर्वाः पश्वां मनुष्याः ।
वाचीमा विश्वा भुवनान्य् अर्पिता
सा नो हवं जुषताम् इन्द्रपली (बहुव्रीहेर् डीप) ।

वाग् अक्षरं प्रथमजा क्रृतस्य
वेदानां माता इमृतस्य नाभिः ।
सा नो जुषाणोपयज्ञम् आगांद
अवन्ती देवी सुहवां मे अस्तु ।

याम् ऋषयो मन्त्रकृतो मनीषिणः+
+अन्वैच्छन् देवास् तपसा श्रमेण ।
तां देवीं वाचं हविषां यजामहे
सा नो दधातु सुकृतस्य लोके ।

चत्वारि वाक् परिमिता पदानि
तानि विदुर् ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।
गुहा त्रीणि (=परा-पश्यन्ती-मध्यमा:) निहिता नेङ्यन्ति
तुरीयं वाचो (=वैखरी) मनुष्यां वदन्ति ॥

श्रद्धया इग्निः समिध्यते
श्रद्धया हूयते हविः ।
श्रद्धां भगवस्य मूर्धनि
वच्सा वेदयामसि ॥

प्रियं श्रद्धे ददतः
प्रियं श्रद्धे दिदासतः ।
प्रियं भोजेषु यज्वस्व
इदं मं उदितं कृधि ॥

यथा देवा असुरेषु
श्रद्धाम् उग्रेषु चक्रिरे ।
एवं भोजेषु यज्वस्व
अस्माकं मं उदितं कृधि ॥

श्रद्धां देवा यजमाना
वायुगोपा उपासते ।
श्रद्धां हृदयस्त्वया इकूत्या (=संकल्पक्रिया [उपासते]),
श्रद्धया विन्दते वसु ॥

श्रद्धां प्रातर् हवामहे
श्रद्धां मध्यन्दिनं परि ।
श्रद्धां सूर्यस्य निम्रुचि (=निम्नने)
श्रद्धे श्रद्धापये ह नः ॥

श्रद्धा देवानधि वस्ते ।
श्रद्धा विश्वम् इदञ् जगत् ।
श्रद्धाऽङ् कामस्य मातरम् ।
हविषां वर्धयामसि ।

ब्रह्म

ब्रह्म (=मत्रः ([सौरमण्डलयज्ञः])) जज्ञानं (=उत्पन्नम्) प्रथमं पुरस्ताद्
वि सीमतस् सुरुचौ वेन आवः ।
स बुध्या (=मूले भवः ([खस्य सूर्यः])) उपमा अस्य विष्ठाः (=विस्थितः),
सूतश्च योनिम् (सूर्यम्) असंतश्च विवः (=विवृतवान्) ।

पिता विराजाम्, ऋषभो रथीणाम् ।
अन्तरिख्यवै विश्वरूप आविवेश ।
तम् अर्केर् अभ्यर्चन्ति वथसम् ।
ब्रह्म सन्तम् ब्रह्मणा वर्धयन्तः ।

ब्रह्म देवान् अंजनयत् ।
ब्रह्म विश्वम् इदञ् जगत् ।
ब्रह्मणः ख्यत्रन् निर्मितम् ।
ब्रह्म ब्राह्मण आत्मना ॥

अन्तर् अस्मिन् इमे लोकाः ॥ 67 ॥
अन्तर् विश्वम् इदञ् जगत् ।
ब्रह्मैव भूतानान् ज्येष्ठम् ।
तेन को इर्हति स्पर्धितुम् ।

ब्रह्मन् देवास् त्रयस्त्रिंशत् ।
ब्रह्मन् इन्द्र-प्रजापती ।
ब्रह्मन् हविश्वा भूतानि ।
नावीवान्तस् समाहिता ।

चतस्र् आशां प्रचरन्त्वयः ।
इमन्त्रौ यज्ञन्त्रयतु प्रजानन् ।
घृतमिन्वन्नजरः सुवीरम् ॥ 68 ॥
ब्रह्म समिद्वत्याहुतीनाम् ।

गो:

आ गावो अग्मन् उत भद्रम् अंकन्
सीदन्तु गोष्ठे रुणयन्त्व अस्मे ।
प्रजावतीं पुरुरूपां इह *स्युर्
इन्द्राय पूर्वीर् उषसो दुहानाः ।

इन्द्रो यज्वने (हविः) पृष्ठते च शिक्षुत्य्
उपेद ददाति, न स्वं मुषायति ।
भूयौभूयो रथिम् इद् अस्य वर्धयन्
अभिन्ने खिल्ल्ये (स्वर्गे) नि दधाति देवयुम् (=देवकामम्) ॥

न ता (गा:) नंशन्ति_(-नश्), न दंभाति तस्कंरुः।

नैना॑ अमित्रो व्यथिर्_(व्यथ) आदंधर्षति ।

दुवौश् च याभिर् यजते ददाति च

ज्योग् इत् ताभिः (उभय-लोकयोः) सचते_(समवाये) गोपतिः सुह् ॥

न ता (गा:) अर्वा_(=अश्वः) रेणु-कंकाटो_(=उत्थापकः) अश्रुते_(स्वाभाविक-वेगात्)

न संस्कृत-त्रम्_(यष्टि-मन्तम्) उप॑ यन्ति ता अभि ।

उरुग्रायम् अभयं_(स्थानं) तस्यु ता अनु

गावो मर्तस्यु वि चरन्ति यज्वनः ॥

गावो भगो, गावु इन्द्रो मे अच्छात् ।

गावुस् सोमस्य प्रथमस्य भूख्यः ।

इमा या गावुस्, स जनासु इन्द्रः ।

इच्छामीद् +हृदा मनसा चिदिन्द्रम् ।

यूयं गावो! मेदयथा कृशं चिद्_(स्वामिनम्),

अ-श्रीरं_(श्रीलं) चित् कृणुथा सु-प्रतीकम्_(अङ्ग-पुष्ट्या)।

भूद्रं गृहं कृणुथ भद्र-वाचो

बृहद् वो वयं_(=अन्तः) उच्यते सुभासु ॥

प्रजावंतीः (गा:), सू-यवंसं_(भक्षणेन) रिशन्तीः।

शुद्धा अपः सु-प्रपाणे पिबन्तीः ।

मा वः स्तेन ईशतु माघशंसः।

परि वो हेती रुद्रस्य वृज्यात् ।

उपेदम् उपपर्चनम्_(तृणादिकं)।

आसु गोषूप-पृच्यताम् ।

उपे-र्षभस्य रेतंसि ।

उपैन्द्र तवं वीर्ये ॥ 70 ॥

सूर्योचन्द्रमसो

ता सूर्योचन्द्रमसो विश्व-भृतंमा मुहत् ।

तेजो वसुमद् राजतो दिवि ।

सामात्माना चरतस् साम-चारिणा_(न भेद-चारिणो) ।

ययोर् व्रतन् न मुमे जातुं देवयोः ।

उभाव् अन्तौ परि यात् अर्म्या_(=गत्या) ।

दिवो न रश्मीः स तनुतो व्य अर्णुवे ।

उभा भुवन्ती भुवना कुवि-क्रतू ।

सूर्यो न चन्द्रा चरतो हुता-मंती ।

पर्ती द्युमद् विश्व-विदा उभा दिवः ।

सूर्यो उभा चन्द्रमसा विचर्षणा ॥ 71 ॥

विश्व-वारा वरिवा_(पूजितौ) +उभा वरेण्या ।

ता नो इवतम् मतिमन्ता महिव्रता ।

विश्व-वपरी_(वप) प्रतरणा तरन्ता ।

सुवर्-विदा दृशये भूरि-रश्मी ।

सूर्यो हि चन्द्रा वसु त्वेष-दर्शता ।

मनुस्विनोभा इनुचरतो नु सन् दिवम् ।

अस्य_(→तवेन्द्रस्य) श्रवो नद्यः सुस बिभ्रति

द्यावाक्षामा॑ पृथिवी दर्शतं_(=दर्शनीयं) वपुः ।

अस्मे_(=अस्मयं) सूर्योचन्द्रमसा॑ इभिचक्षे_(=कथयसि)

श्रद्धे_(=श्रद्धया) कम्_(=सुखम्) इन्द्र चरतो वि-तर्तुरम्_(=त्वरया) ॥

पूर्वापरज् चरतो माययैतौ ।

शिशू॒ क्रीड़न्तौ परि॑ यातो अ-ध्वरम्_(=अ-हिंसम् →यज्ञम्) ।

विश्वान्य्_(तयोर्) अन्यो भुवना इभि॑ चष्टे॑ ।

ऋतून् अन्यो विदधज् जायते॑ पुनः । (5)

पावमान्यः - अज्ञा वेहतम्

हिरण्यवर्णश् शुचय॒ पावुका,

यासु॑ जाता॒ कश्यपो॑, यास्विन्द्रः ।

अग्निय॑ या गर्भन् दधिरे॑, विरूपास् -

ता नु॑ आपश्शः स्योना॑ भवन्तु ।

यासां॑ राजा॑ वरुणो॑ याति॑ मध्ये॑,

सत्यानृते॑ अवृपश्युज् जनानाम् । मुधुश्शुतश् शुचयो॑ याऽ॑ पावुकास्

- ता नु॑ आपश्श शां॑ स्योना॑ भवन्तु ।

यासां॑ देवा॑ दिवि॑ कृणवन्ति॑ भूख्यय॑ -

या अन्तरिख्ये॑ बहुधा॑ भवन्ति॑ । याऽ॑ पृथिवीम् पयंसोन्दन्ति॑ शुक्रास्

- ता नु॑ आपश्श शां॑ स्योना॑ भवन्तु ।

शिवेन॑ मा॑ चरखुषा॑ पश्यतापश् -

शिवयो॑ तुनुवोप॑ स्पृशतु॑ त्वचंम् मे॑ । सर्वां॑ अग्नीः॒ अंपसु॑-पदो॑ हुवे॑ वो॑,

मयि॑ वर्चो॑ बलुम् ओजो॑ नि॑ धत्त ।

आपः

आपो॑ भूद्रा॑, घृतम् इद् आप॑ आसुर् -

अग्नीषोम॑ बिभ्रत्य॑, आप॑ इत् ताः ।

तीव्रो॑ रसो॑ मधु॑-पृचां॑ अरङ्ग-गम्_(→रसः)

आ मा॑ प्राणेन॑ सुह॑ वर्चसा॑ गन्त् ।

आद्_(=अतः) इत् पश्याम्य॑ उत वा॑ शृणोम्य॑

आ मा॑ घोषो॑ गच्छति॑ वाङ् ने॑ आसाम् ।

मन्ये॑ भेजानो॑_(←भज्) अमृतस्य॑ तर्हि॑

हिरण्य-वर्ण॑ अतृपय॑ यदा॑ वः ।

आपो॑ हि॑ ष्ठा॑ मयो॑भुवंस्

ता ने॑ ऊर्जे॑_(जा:) दंधातन॑ ।

मुहे॑ रणाय॑_(=रमणीयाय) चक्षसे॑_(=दर्शनाय) ॥

नासदीयम्

01 नासदासीनो॑ सदासीतदानीम् - विष्टुप्

नासंद॑ आसीन्, नो॑ सदासीत॑ तुदानीम् । नासीद॑ रजो॑, नो॑ व्योमा॑

परो॑ यत् ।

किम् आवरिवः_(=आवरणीयं)? कुहु॑_(=क)? कस्य॑ शर्मन्_(णे)? अम्भः॑

किम् आसीद॑ गहनं॑ गभीरम् ?

02 न मृत्युरासीदमृतम् - विष्टुप्

न मृत्युर् अमृतं तर्हि न । रात्रिया अहं आसीत् प्रकेतः (सङ्केतः)

[ज्योर्तिष्ठि] ।

आर्नीद् (=अचेष्टयत) अवातः (स्वयमाश्रयेण) स्वधया तद् एकम् (ब्रह्म) ।
तस्माद् +हाऽन्यं न पुरः किञ्चनासे ।

03 तम आसीत्मसा - त्रिष्टुप्

तम् (ब्रह्म) आसीत्, तमसा गृद्धम् अग्रे प्रकेतम् (=रहस्यम्) । (यथा)

सुलिलः सर्वम् आ इदम् ।

तुच्छेनाभ्व अपिहितं यद् आसीत् । तमसु स तन्-महिना
जायैतकम् (जगत) ।

04 कामस्तदग्रे समवर्तताधि - त्रिष्टुप्

कामसु तद् अग्रे समवर्तताधि (=आधिको) । मनसो रेतः प्रथमं यद्
आसीत् ।

सुतो बन्धुम् असंति निरविन्दन् । हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा
(=बुद्धा) ।

05 तिरश्चीनो विततो - त्रिष्टुप्

तिरश्चीनो विततो रश्मिर् एषाम् । अधस्विद् आसीद्; उपरिस्विद्
आसीद् ।

रेतोधा (=बोजानि) आसन्, महिमान् (पर्वतादयः) आसन् ।

स्वधा (शक्तिः [माया]) अवस्तात् (=अधस्तात्), प्रयतिः (प्रयतः) पुरस्तात् ।

06 को अद्वा - त्रिष्टुप्

को अद्वा वेद् क इह प्रवोचत् । कुतु आ जाता कुतु इयं विसृष्टिः
।

अवर्ग् देवा अस्य विसर्जनाय । अथा को वेद् यतं आ बभूवं ।

07 इयं विमुक्तिर्थं - त्रिष्टुप्

इयं विसृष्टिर् यतं आबभूवं । यदि वा (स्वरूपं) दधे यदि वा न ।
यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन् - सो अङ्ग वेद् यदि वा न वेद् ।

किं स्विद्वन् क उ स वृक्ष आसु (आसीत् इति तैत्तिरीयपाठः) -

यतो द्यावां पृथिवी निष्ठतुक्षुः (←तक्ष) ।

मर्नीषिणो मनसा पृच्छतेद् उ तद् -

यद् अध्यतिष्ठद् भुवनानि धारयन् ।

ब्रह्म वनम् ब्रह्म स वृख्य आसीत् ॥ 76 ॥

यतो द्यावां पृथिवी निष्ठतुक्षुः (←तक्ष) ।

मर्नीषिणो मनसा विब्रीमि वः ।

ब्रह्माध्यतिष्ठद् भुवनानि धारयन् ।

भाग्य-सूक्तम् - प्रातर् ओग्रेम्

प्रातर् अग्निः, प्रातर् इन्द्रं हवामहे

प्रातर् मित्रावरुणा, प्रातर् अश्विनां ।

प्रातर् भग्नं, पूषणं, ब्रह्मणस्पति

प्रातः सोमम्, उत रुद्रं हुवेम ॥१॥

प्रातर्-जित् (=जयशील) भग्नम् उग्रं हुवेम

वयं पुत्रम् अदितेर् यो विधृता ।

आप्रश् (=दरिद्रश) चिद् यं मन्यमानस् तुरश् (=त्वरमाणो)-चिद्

राजा चिद् यं भग्नं भक्षी (=भजामी) त्याह ॥२॥

भग्नं प्रणेतर्, भग्नं सत्यराधो!

भग्नं धियम् उदवा (=रक्ष) ददन् नः ।

भग्नं प्रणो जनय गोभिर् अश्वैर्

भग्नं प्रनृभिर् नृवन्तः स्याम ॥३॥

उतेदानीं भग्नवन्तः स्याम् +

+उत प्रपित्व (=सायङ्काले) उत मध्ये अहाम् ।

उतोदिता मध्यवन्त! सूर्यस्य

वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥४॥

भग्नं एव भग्नं वाँ अस्तु देवास्

तेन वयं भग्नवन्तः स्याम ।

तं त्वा भग्नं सर्व इज् जौहवीति (जोहवीमीति तैत्तिरीये)

स नौ भग्नं पुर एता भवेह ॥५॥

सम् अध्वरायोषसो नमन्त,

दधिक्रावेव (=pegasus-अश्व इव खे) शुचये पदायं (प्रोष्ठ-पदरूपेण खे, आधाने
अश्वकमवद् भुवि) ।

(खचके विपरीतदिशि स्वनक्षत्रय उत्तर-फाल्युने वर्तित्वाद्)

अर्वाचीनं वंसु-विदं (=धनलब्धारं) भग्नं नो

रथम् इवाश्वा वाजिनु आ वहन्तु ॥६॥

(३००० BCE इति काले फाल्युनोपु प्रोष्ठपदासु च सौरायनवर्तनम् अदश्यतेति प्रासङ्गिकं
स्यात्)

अश्वावतीर् गोमतीर् न उषासो

वीरवतीस् सदम् उच्छन्तु (=प्रभातं कुर्वन्तु) भुद्राः ।

घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीना (=आप्यायन्त्यः)

यूर्यं पात स्वस्तिभिस् सदां नः ॥७॥

- zodiac = ऋतस्य पन्था + इति बालगङ्गाधरः।

- टीकाः - तैत्तिरीयब्राह्मणभाष्ये सायणीय अत्र।

- सर्वस्मिन् भाग्य आदिमा ऋक् पुरोनुवाक्या होत्रा - उर्ध्वर्युणा
चोदितेन - वाच्या। अपरा याज्या उर्ध्वर्युणा।

कृतिकाः - अग्निः

अग्निर् न वातु कृतिकाः। नक्षत्रन् देवम् (=द्योतमानम्) इन्द्रियम्।
इदम् आसावं विचक्षणम्। हुविर् आसन् जुहोत ना।

यस्य भान्ति रश्मयो यस्य केतवः।

यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा।

स कृतिकाभिर् अभि सवृवसानः।

अग्निर् नो (=अस्मान्) देवस् सुविते (=सुप्राप्ते {कर्मफले}) दंधातु॥

सुविते - अन्तोदातः - सूपमानात् क्तः।

{ अग्नये स्वाहा, कृतिकाभ्यः स्वाहा।

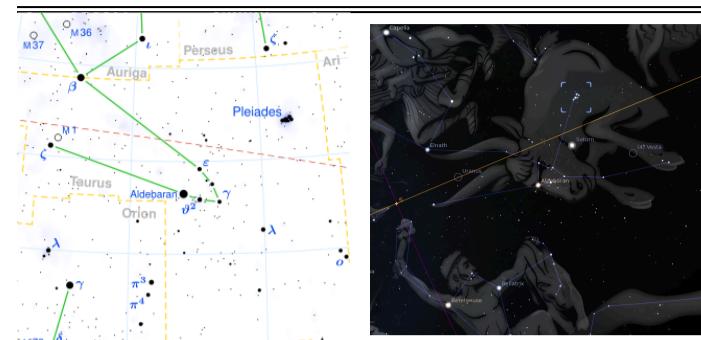
अम्बाये स्वाहा।

दुलाये स्वाहा।

नितन्त्ये स्वाहा।

अग्नयन्ते स्वाहा।

मेघयन्त्यै स्वाहा॑।
वर्षयन्त्यै स्वाहा॑।
चुपुणिकायै स्वाहा॑।}

(Pleiades)

- अत्र विषुवदिनम् इति तैत्तिरीयब्राह्मणाद् अनुमेयम् ~ २३०० BCE।

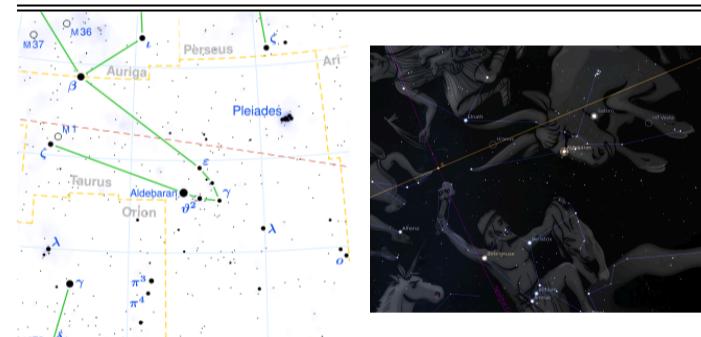
रोहिणी - प्रजापतिः

प्रजापते_(१) रोहिणी वैतु_(=भुङ्गम) पर्नी। विश्वरूपा बृहती चित्रभानुः। सा नौ यज्ञस्य सुविते_(=सुप्राप्ते {कर्मफले}) दंधातु। यथा जीवेम शुरदूस् सर्वीरा॒।

जीवेम - “तास्यनुदात्तेऽन्ददुपदेशाल् लसार्वधातुकम् अनुदात्तम् अन्विडोः” इत्य् अनुदात्तः प्रत्ययः

रोहिणी देव्य उदगात् पुरस्तात्।
विश्वा॑ रूपाणि॑ प्रतिमोद्भाना॑।
प्रजापतिः॑ हुविषा॑ वर्धयन्ती॑।
प्रिया॑ देवानाम् उपयातु यज्ञम्॥

{प्रजापतये॑ स्वाहा॑ रोहिण्ये॑ स्वाहा॑।
रोचमानायै॑ स्वाहा॑ प्रजाभ्यः॑ स्वाहा॑।}

(Aldebaran)

- रोहिद्वर्णा नाम्नैव। ब्रह्महृदयं = capella = β taurii खलु रोहिणीशकटे (Taurus-मुखम्) वर्तते।
- “prajāpatī rohinyām agnim asrjata” इति तैत्तिरीयब्राह्मणे। प्रजापति-रोहिणी-सङ्गमतः कृत्तिकास्व अग्निर्जात इति कृत्वा तात्रिकाग्निमुखे दैवतसङ्गमेनाग्निं जायमानम् भावयन्तीति कस्तूरिरङ्गः।
- प्रजापतिः पुरा मृगशीर्षेण सम्बद्धः, पश्चाद् रोहिण्या, तयोस् सङ्गमतो अग्निः कृत्तिकासु जातः - एतद् विषुवस्थानचलन-द्योतकम् भाति।
- प्रजापत्यनुसरणकथा पश्चादुच्यते।
- विषुवदिनम् अत्रावर्तत ३००० BCE इति वर्षे।

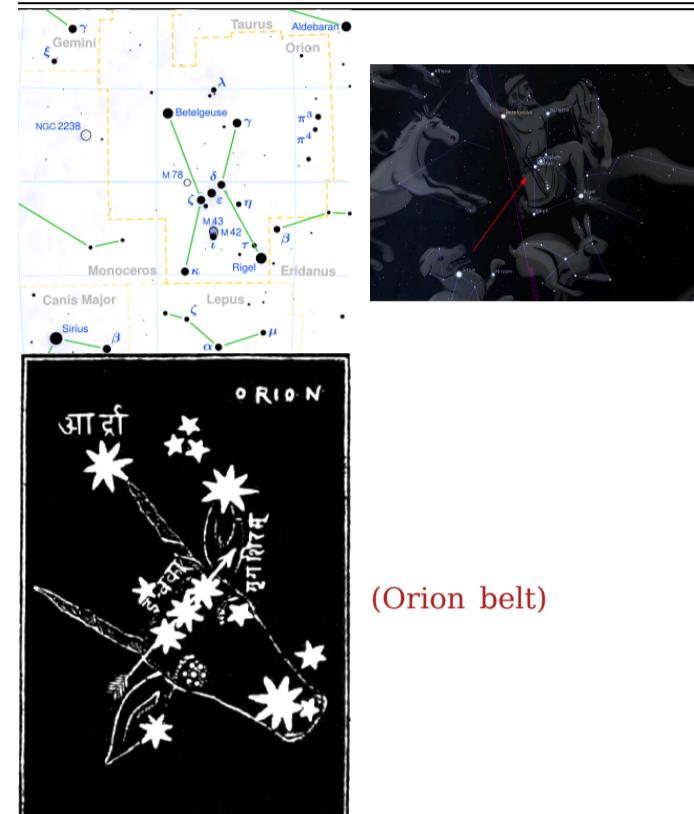
मृगशीर्षम् - सोमः

सोमो॑ राजा॑ मृगशीर्षेण॑ आगन्त्र॑_(=आयातु)।
शिवन् नक्षत्रम् प्रियम् अस्य॑ धाम।
आप्यायमानो॑ बहुधा॑ जनेषु।
रेतः॑ प्रजाय॑ यज्ञमाने॑ दधातु।

यत् ते॑ नक्षत्रं॑ मृगशीर्षम्॑ अस्ति।
प्रिय॑ राजन्॑ प्रियतेमम्॑ प्रियाणाम्।
तस्मै॑ ते॑ सोम्॑ हुविषा॑ विधेम।
शन्॑ न॑ एधि॑ द्विपदे॑ शञ्च॑ चतुष्पदे॥

द्विपदे - “द्वित्रिभ्यां पाद्मूर्धसु बहुव्रीहौ”

{सोमाय॑ स्वाहा॑ मृगशीर्षय॑ स्वाहा॑।
इन्वकाभ्यः॑ स्वाहौषधीभ्यः॑ स्वाहा॑।
राज्याय॑ स्वाहा॑ उभिजित्य॑ स्वाहा॑।}

(Orion belt)

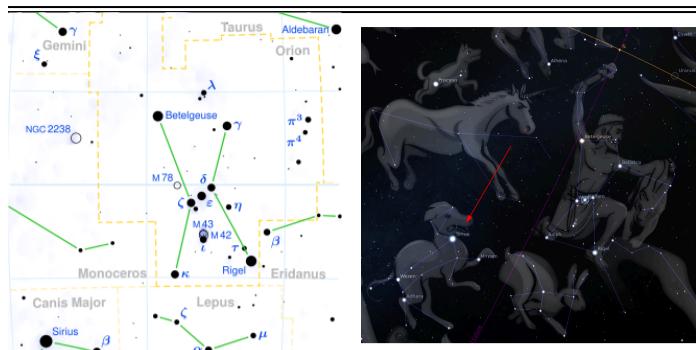
- पुरा प्रजापतिना सम्बद्धम्। “प्रजापतेर् यत् सहजम् पुरस्तात्” इत्यनेन मृगशीर्षे उव्यङ्गस्योलेखो विशुवकाल इति केचित् - (~Apr 26 Julian 4500 BCE [TW](#))।
  - आग्रहायणी + इत्यपि नाम - पणिन्य-अमरौ तथा। तैत्तिरीयसंहितायां (७.२ इत्यत्र) आग्रयणम् इत्यपि। पुरा उग्रयणेष्यो तदैवाक्रियत - तत्रायनविशेषस्यारम्भात्।
  - वृषाकपिसूक्तम् अपि तद्विषये प्रवृत्तम्, यदा विषुवस्थानं वृषराशाव् अवर्तत।
  - तस्यैव सूर्येणसहोदिते यज्ञकालस्यारम्भो उर्वर्तत - तेन हि तस्य सोमाधिपत्यम्, यज्ञ इति नामान्तरम्।
- सोमो हि ब्राह्मणानां राजा। तस्यैवानुकरणं मेखलया दण्डेन + अजिनेन यज्ञोपवीतेनापि - पारसीकेषु ब्राह्मणेषु च!
- मृगशीर्षकथा उध आर्द्रभागे दृश्या।
- वृषाकपिर् इति + ऋग्वेदसूक्त इन्द्रस्य प्रियः, इन्द्राणीमन्युना शुना दष्टः कर्णे, शिरसा खण्डितः, पश्चात्+क्षान्तः।

आद्रा॑ - रुद्रः

आर्द्रया॑ रुद्र॑ प्रथमान॑_(=प्रसिद्ध) एति। श्रेष्ठो॑ देवानाम् पतिर॑ अधियानाम्_(=गवाम)। नक्षत्रम् अस्य॑ हुविषा॑ विधेम॑_(=परिचरेम)। मा नः॑ प्रजाय॑ रीरिष्य॑ मोत वीरान्।

हुती॑ रुद्रस्य॑ परि॑ णो॑ वृणक्तु।
आर्द्रा॑ नक्षत्रज्॑ जुषताय॒॑ हुविर्॑ नः॑।
प्रमुश्मानौ** दुरितानि॑ विश्वा॑।
अपाघशं॑ सन्॑ नुदत्ताम्॑ अरातिम्॥

{रुद्रायु स्वाहा॑ऽऽर्द्धायै स्वहा॑। पिन्वंमानायै स्वाहा॑ पृशुभ्यः स्वाहा॑।}

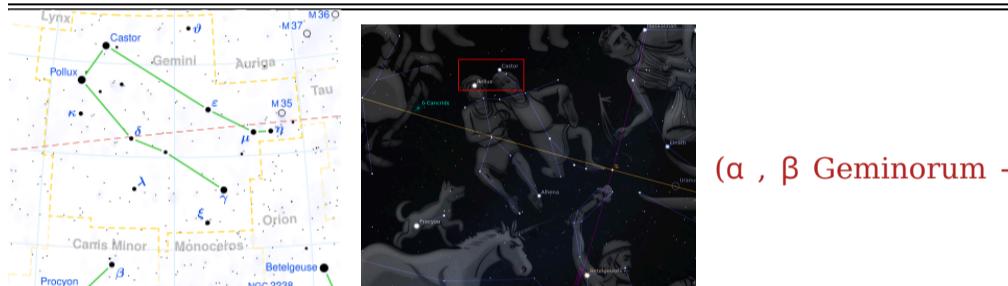
पुनर्वसू - अदिति:

पुनर् नो देव्य अदितिस् स्पृणोतु (=प्रोणयतु)।
पुनर्वसू नः पुनर् आ+इतायै यज्ञम्।
पुनर् नो देवा अभियन्तु सर्वे।
पुनर्ष-पुनर् वो हुविषां यजामः।

एवा न देव्य अदितिर् अनुर्वा (=अनर्वाचीना)। विश्वस्य भूर्त्री जगतं प्रतिष्ठा।

पुनर्वसू हुविषां वृथयन्ती। प्रियम् देवानाम् अप्य एतु पाथः (=हविः)॥

{अदित्यै स्वाहा॑ पुनर्वसुभ्याम् स्वाहा।
भूत्यै स्वाहा॑ प्रजात्यै स्वाहा॑।}

Castor and Pollux)

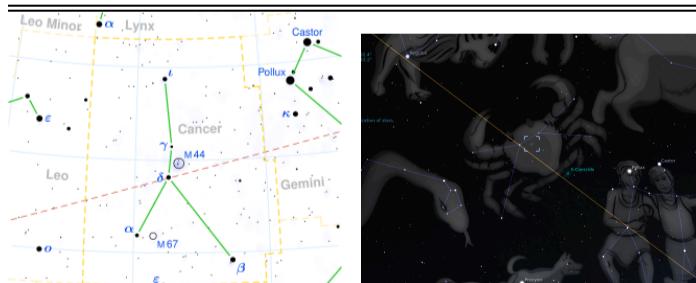
तिष्यम् / पुष्यम् - बृहस्पतिः:

बृहस्पतिं प्रथमज् जायमानः। तिष्यन् नक्षत्रम् अभि सम्बूव।
श्रेष्ठो देवानाम् पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयन् नो अस्तु।

तिष्यं पुरस्ताद् उत मध्यतो नः। बृहस्पतिर् नु॒ परि पातु पश्चात्।

बाधेतान् द्वेषो अभयङ्क कृषुताम्। सुवीर्यस्य पतंयस् स्याम।

{बृहस्पतये॑ स्वाहा॑ तिष्याय॑ स्वाहा॑।
ब्रह्मवर्चसाय॑ स्वाहा॑।}

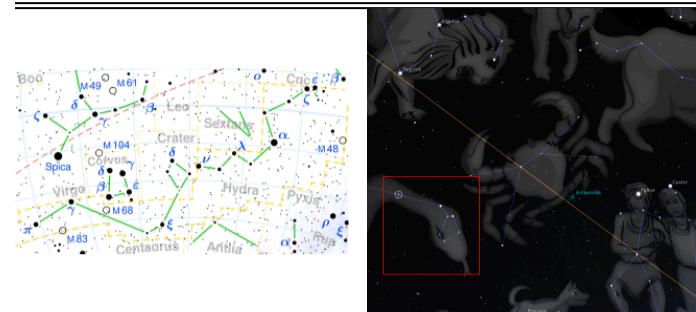
γ , δ and θ Cancri इति केचित्। Praesepe open cluster (M44) इति केचित्।

आत्रेषोः - सर्पः:

इदं सुर्फेभ्यो॑ हुविर् अस्तु॑ जुष्टम्। अश्रेषा॑ येषांम् अनुयन्ति॑ चेतः।
ये अन्तरिक्षम् पृथिवीङ्क॑ क्षियन्ति॑ (=अधिवसन्ति॑)। ते नंस् सुर्पासो॑ हवुम्।
आगमिष्ठाः।

ये रोचुने॑ (मण्डले॑) सूर्यस्यापि॑ सर्पाः। ये दिवं देवीम् अनु॑ सुश्वरन्ति॑।
येषांम् आश्रेषा॑ अनुयन्ति॑ कामंम्। तेभ्यस् सुर्पेभ्यो॑ मधुमज्॑ जुहोमि।

{सुर्पेभ्यो॑ स्वाहा॑ऽश्रेषाभ्यः॑ स्वाहा॑।}
दन्दशूकेभ्यो॑ स्वाहा॑॥

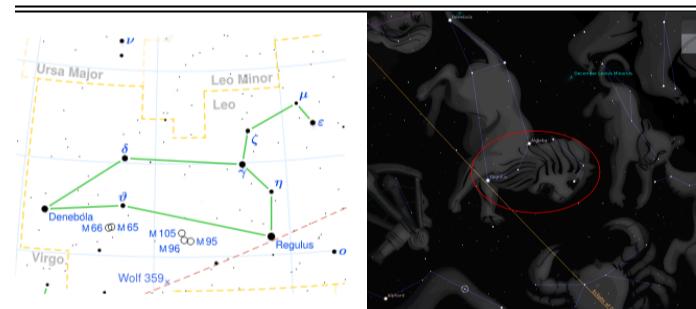
- δ , ϵ , η , ρ , σ , θ Hydri
- वेदाङ्गज्योतिषानुसारम् अस्य मध्य आसीद् अयनारम्भः ~ ११०० BCE इत्यस्मिन्।

मध्यः - पितरः:

उपहूतां॒ पितरो॑ ये मुघासु॑। मनोजवसस्॑ सुकृतंस्॑ सुकृत्याः।
ते नो॑ नक्षत्रे॑ हवुम् आगमिष्ठाः। स्वधाभिर् यज्ञम् प्रयतंज्॑ जुषन्ताम्।

ये अग्निदग्धा॑ ये ऽनग्निदग्धाः। ये ऽमुलँ॑ लोकम्॑ पितररँ॑ क्षियन्ति॑।
याश्श च॑ विद्वा॑ याश्श उ॑ च॑ न प्रविद्वा॑। मुघासु॑ यज्ञश्श सुकृतम्॑ जुषन्ताम्॥

{पितृभ्यः॑ स्वाहा॑ मुघाभ्यः॑ स्वाहा॑ऽनुघाभ्यः॑ स्वाहा॑।
अग्नदाभ्यः॑ स्वाहा॑ ऽरुन्धतीभ्यः॑ स्वाहा॑।}

- Regulus इति केचित्। " 6 stars - entire sickle of Leo" इत्यन्ये।

पूर्व-फल्न्युः - अर्यमा

गवाम् पति॑ः फल्नुनीनाम् असि॑ त्वम्।

तद् अर्यमन् वरुण-मित्रु॑ चारु॑।

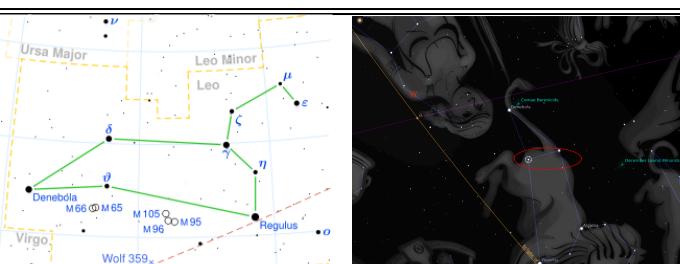
तन् त्वा॑ वृयश्श सन्नितारँ॑ (=दातार) सनी॑नाम्॑ (=दातव्यानाम्॑) (-नाम्॑)

अन्यतरस्याम् इत्य अन्तोदातत्वात् स्वरः।

जीवा॑ जीवन्तुम् उप॑ सव॑विशेम।

येनेमा॑ विश्वा॑ भुवनानि॑ सञ्जिता। यस्य देवा॑ अनुसंयन्ति॑ चेतः।
अर्यमा॑ राजा॑ ऽजरस्॑ तुविष्मान्॑ (=वृद्धिमान्॑)। फल्नुनीनाम्॑ ऋषभो॑ रोरवीति।

{अर्यमो॑ स्वाहा॑ फल्नुनीभ्याश्श स्वाहा॑।
पुशुभ्यः॑ स्वाहा॑।}

(=δ, θ Leonis)

- अत्र वै यदा चन्द्रमा उर्वर्तत ३००० BCE इति वर्षे, तदाभूद् वत्सरारम्भः।
  - विवरणानि सौर-चान्द्र-मान-पृष्ठे।

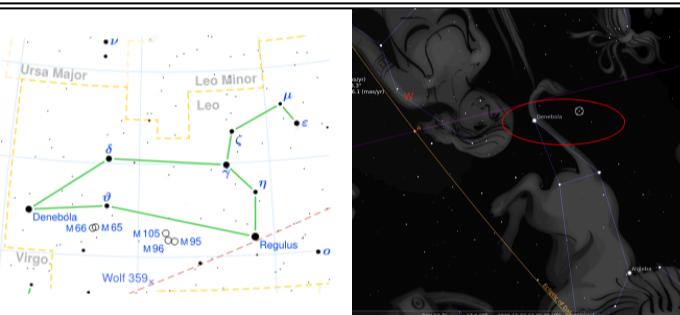
उत्तर-फल्ल्युन्यः - भगः:

श्रेष्ठो देवानाम् भगवो भगासि। तत् त्वा विदुः फल्ल्युनीस्, तस्य वित्तात् (=विद्धि)।

अस्मभ्यङ्क ध्यत्रम् अजरः सुवीर्यम्। गोमद् अश्ववद् उप् सन् नुदेह।

भगो ह दाता भग् इत् प्रदाता। भगो देवीः फल्ल्युनीर् आविवेश।
भगुस्येत् तम् प्रसुवङ् गमेम। यत्र देवैस् संधुमाद् (=सहर्ष) मदेम
(=प्राप्नुयाम) ॥

{भगाय् स्वाहा फल्ल्युनीभ्याः स्वाहा।
श्रेष्ठायाय् स्वाहा।}

Denebola - β, 93 Leonis

हस्तः - सविता

आयांतु देवस् संवितोपयातु।

हिरण्ययेन सुवृत्ता रथेन।

वहुन् हस्ते सुभगवँ विद्युनापसम् (=विदितकर्मणा युक्तम्)।

प्रयच्छन्तम् पपुरिम् (=पूर्यितारम्) पुण्यम् अच्छ् (=अभिमुखं वर्तमानम्)।

हस्तः प्रयच्छत्व अमृतवँ वर्सीयः।

दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम् एनत्।

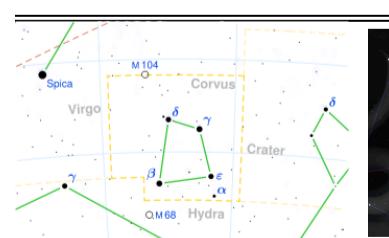
दातारम् अद्य ([यः]) संविता विदेय (=लभेय)।

यो नो हस्ताय प्रसुवाति युज्ञम्॥

{सुवित्रे स्वाहा हस्ताय स्वाहा।

इददते स्वाहा पृष्टते स्वाहा।

प्रयच्छते स्वाहा प्रतिगृभ्णते स्वाहा।}

γ , δ , ε Corvi.

चित्रा - त्वष्टा

त्वष्टा नक्षत्रम् अभ्येति चित्राम् (=Spica)।

सुभसंसर्यैः (=सुजघना) युवतिः रोचमानाम्।

निवेशयन्त्र अमृतान् मर्त्याश्श च।

Corvus- α , β ,

रूपाणि पि॒शन् (=निरूपयन्) भुवनानि विश्वा।

तन् नृस् त्वष्टा तद् उ चित्रा विचंष्टाम् (=वीक्षताम्)।

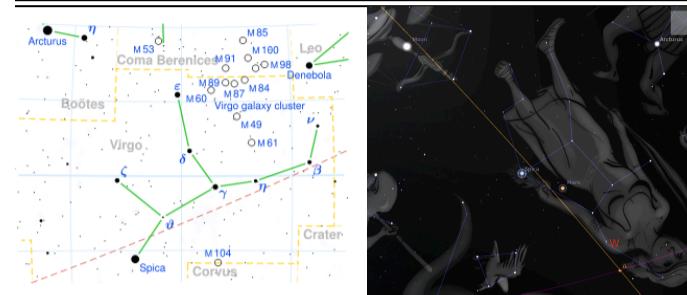
तन् नक्षत्रम् भूरिदा अस्तु मह्यम्।

तत्र अप्यप्रजावै वीरवतीः सनोतु (=ददातु)।

गोभिर् नो अश्वैस् समनक्तु युज्ञम्॥

{त्वष्टै स्वाहा चित्रायै स्वाहा।

चैत्रायै स्वाहा प्रजायै स्वाहा।}

निष्ठा, स्वाति: - वायुः

वायुर् नक्षत्रम् अभ्येति निष्ठाम् (=Arcturus)।

तिग्मशृङ्गो वृषभो रोरुवाणः।

सुमीरयुन् भुवना मातुरिश्वा। (=मातरि आकाशे श्यति वर्द्धते)।

अप् द्वेषाऽसि नुदताम् अरातीः।

तन् नो वायुस् तद् उ निष्ठा शृणोतु।

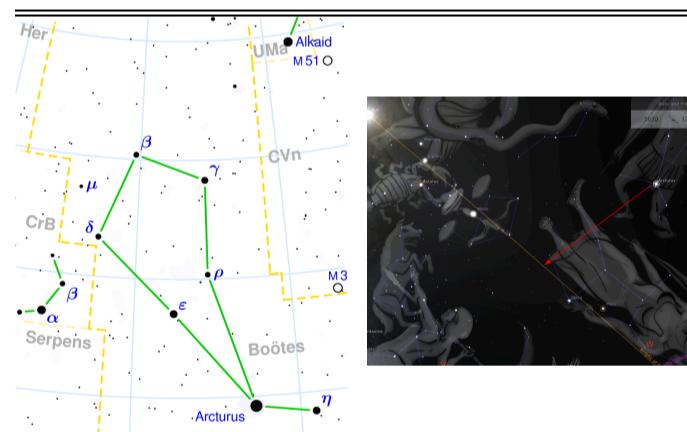
तन् नक्षत्रम् भूरिदा अस्तु मह्यम्।

तन् नो देवासो अनुजानन्तु कामम्।

यथा तरेम दुरितानि विश्वा॥

{वायवे स्वाहा निष्ठायै स्वाहा।

कामचारायै स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहा।}

विशाखे - इन्द्राग्नी

दूरम् अस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः।

तद् इन्द्राग्नी कृणुताम् तद् विशाखे।

तन् नो देवा अनुमदन्तु युज्ञम्।

पूश्वात् पुरस्ताद् अभयन् नो अस्तु।

नक्षत्राणाम् अधिपती विशाखे।

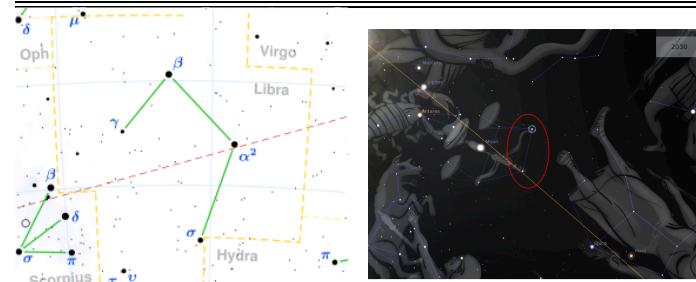
श्रेष्ठावै इन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ।

विषूचश् (=विभिन्नगतीन्) शत्रून् अप् बाधमानौ।

अप् क्षुधन् नुदताम् अरातीम्॥

{इन्द्राग्निभ्याः स्वाहा विशाखाभ्याः स्वाहा।

श्रेष्ठायै स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहा।}

a, β Librae। रामायणानुसारम् इक्ष्वाकूणां नक्षत्रम् - 6.4.51

पूर्णिमा

पूर्णा पश्चाद् उत पूर्णा पुरस्तात्।
उन् मंध्यत् पौर्णमासी जिगाय (शत्रून्)।
तस्यान् देवा अधि सुवृङ्खसन्तः।
उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम्।

पृथ्वी (=विस्तीर्णा) सुवर्चा युवतिः सुजोषाः।

पौर्णमास्य उदगाच् छोभमाना।
(दुर्गतिपरिहरेण) आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा।

उरुन् (=विस्तीर्णम्) दुहाय् (लिङ्गव्यत्ययः विभिन्निव्यत्ययो वा) यजमानाय
यज्ञम्।

{पौर्णमास्यै स्वाहा कामायु स्वाहा गत्यै स्वाहा}

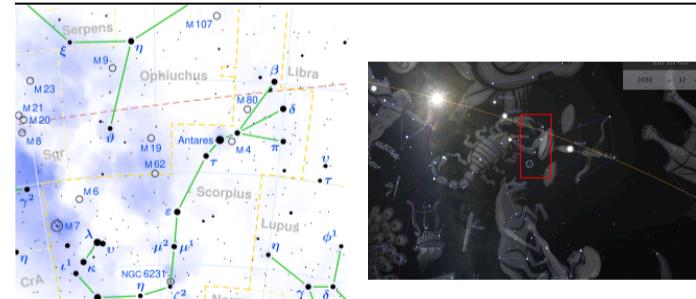
अनूराधा: - मित्रः

ऋद्ध्यास्म हृव्यैर् नमसोपुसद्य,, मित्रन् देवं (१), मित्रधेयं (२) (=मित्रेण
सम्पाद्यन्) नो अस्तु।

अनूराधान् हविषां वर्धयन्तः।
शतज् जीवेम् शुरदः सर्वीराः।

चित्रम् नक्षत्रम् उदगात् पुरस्तात्।
अनूराधास् इति यद् वदन्ति।
तन् मित्र एति पथिभिर् देवयानैः।
हिरण्ययैर् विततैर् अन्तरिक्षे॥

{मित्राय स्वाहा उनूराधेभ्यः स्वाहा।
मित्रधेयायु स्वाहा उभिजित्यै स्वाहा।}

β, δ, η, ρ Scorpionis

ज्येष्ठा - इन्द्रः

इन्द्रो ज्येष्ठाम् अनु नक्षत्रम् एति।
यस्मिन् वृत्रवृं वृत्रतूर्ये (=वृत्रवधे) तुतार।
तस्मिन् वयम् अमृतन् दुहानाः।
क्षुधन् तरेम् दुरितिन् दुरिष्टिम्।

पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे।

अषाढायु (=अपरिभूताय) सहमानाय मीढुषे (=सेचकाय {वृष्णा})।

इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद् दुहाना।

उरुङ्ग कृष्णोतु यजमानस्य लोकम्॥

{इन्द्रायु स्वाहा ज्येष्ठायै स्वाहा।
ज्येष्ठायु स्वाहा उभिजित्यै स्वाहा।}

(α, σ, and τ

Scorpioris इति केचित्। Antares इत्यन्ये - द्वितीया रोहिणीवेति ब्राह्मणम्।

मूलम् - निर्ऋतिः

मूलम् प्रजावृं वीरवंतीवृं विदेय (=लभेय)।

परांच्य (=पराङ्मुखा) एतु निर्ऋतिः पराचा (मार्गेण)।

गोभिर् नक्षत्रम् (एव) पशुभिस् समक्तम्,

अहं भूयाद् यजमानायु मह्यम्।

अहं नो अद्य सुविते (=सुप्राप्ते {कर्मफले}) दंधातु। मूलन् नक्षत्रम्
इति यद् वदन्ति।

परांचीवृं वाचा निर्ऋतिन् नुदामि।

शिवम् प्रजायै शिवम् अस्तु मह्यम्॥

{प्रजापतये स्वाहा मूलायु स्वाहा।

प्रजायै स्वाहा।}

(ζ, η, θ, ι, κ, λ, and ν Scorpionis। मूलायाङ्गल्व आकाशगङ्गाकेन्द्रम् अपि वर्तते!)

अपापः: पूर्वाः - आपः:

या दिव्या आपः पर्यासा सम्बूकुः (=आकाशगङ्गा पार्श्व वर्तमाना)।

(मेघादिरूपा) या अन्तरिक्ष उत (नद्यादिषु) पार्थिवीर् याः।

यासाम् अषाढा अनुयन्ति कामम्।

ता न आपः शः स्येना (=सुखहेतवः) भवन्तु।

याश् च कूप्या याश् च नाद्यास् समुद्रियाः।

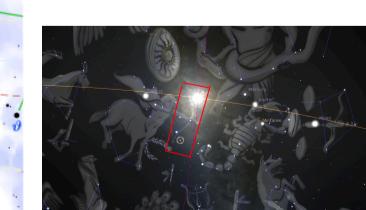
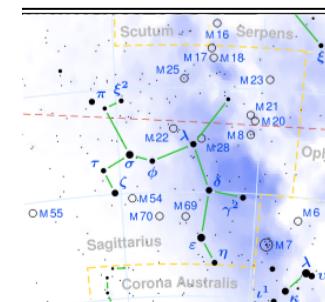
याश् च वैशान्तीर् (=पल्वलभवाः) उत प्रासुचीर् (=प्रागता) याः।

यासाम् अषाढा मधु भक्षयन्ति।

ता न आपः शः स्येना (=सुखहेतवः) भवन्तु॥

{अन्नः स्वाहा उषाढाभ्यः स्वाहा।

समुद्रायु स्वाहा कामायु स्वाहा।}

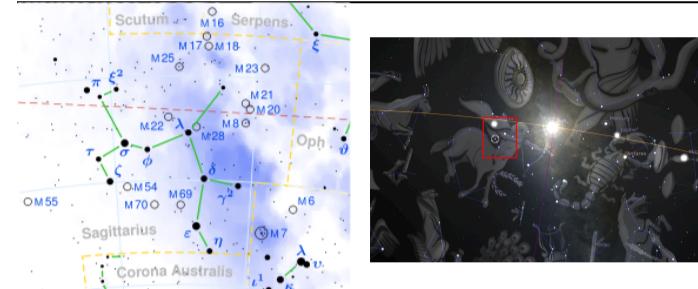

(δ, γ, η and ε Sagittarii। जलरूपाया आकाशगङ्गायाः केन्द्रम् अस्य पार्श्वो)

तन् नो विश्वे उपं शृणवन्तु देवाः।
तद् अषाढा अभिसंयन्तु यज्ञम्।
तन् नक्षत्रम् प्रथताम् पशुभ्यः।
कृषिर् वृष्टिर् यजमानाय कल्पताम्।

शुभ्रां कन्या युवतयस् सुपेशसः।
कर्मकृतस् सुकृतो वीर्यवितीः।
विश्वान् देवान् हविषा वर्धयन्तीः।
अपाढा कामम् उपायन्तु यज्ञम्॥

{विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा॑ इषाढाभ्यः स्वाहा॑।
अनुपज्याय स्वाहा॑ जित्यै स्वाहा॑।}

(φ, ζ, tau and σ)

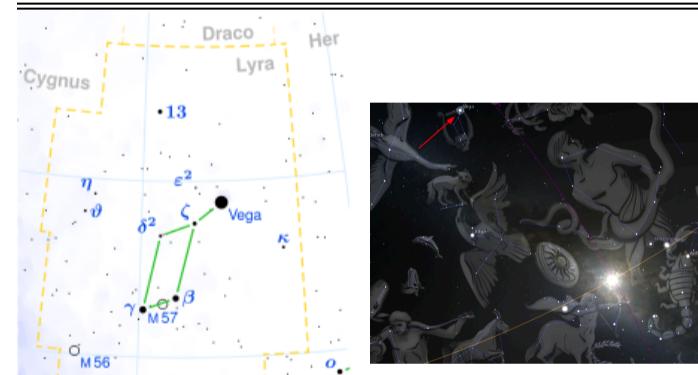
Sagittarii)

अभिजित्

यस्मिन् ब्रह्मज्युति॑ सर्वम् पुतत्।
अमुज् च लोकम् इदम् ऊच् च सर्वम्।
तन् नो नक्षत्रम् अभिजिद् विजित्य।
श्रियन् दधात् अहंणीयमानम्।

उभौ लोकौ ब्रह्मणा॑ सञ्जिते॒ भौ।
तन् नो नक्षत्रम् अभिजिद् विचैष्टाम् (=विख्यापयतु)।
तस्मिन् वयम् पृतनास् सञ्जयेम।
तन् नो देवासो अनुजानन्तु कामम्॥

{ब्रह्मणे॑ स्वाहा॑ अभिजिते॑ स्वाहा॑।
ब्रह्मलोकाय॑ स्वाहा॑ अभिजित्यै॑ स्वाहा॑।}

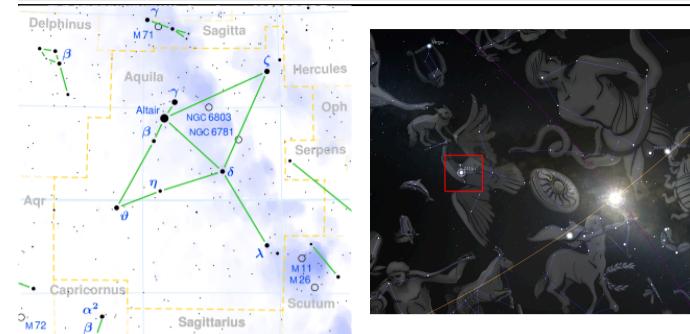
(Vega)

श्रोणा॑ / श्रवणम् - विष्णुः

शृणवन्ति॑ श्रोणाम् अमृतस्य गोपाम्।
पुण्याम् अस्या॑ उपशृणोमि॑ वाचम्।
महीन् देवीवै॑ विष्णु॑-पत्नीम् अजूर्याम् (=अज्वराम)।
प्रतीर्चीम् एनाऽहविषा॑ यजामः।

त्रेधा विष्णुर् उरु-गायो॑ (गेयो) विचक्कमे।
महीन् दिवं॑ पृथिवीम् अन्तरिक्षम्।
तच् छ्रोणैति॑ (अत्र) श्रव॑ (=कीर्तिम) इच्छमाना।
पुण्ये॑ श्लोक्यै॑ यजमानाय कृष्णती।

{विष्णवे॑ स्वाहा॑ श्रोणायै॑ स्वाहा॑।
श्लोकायै॑ स्वाहा॑ श्रुतायै॑ स्वाहा॑।}

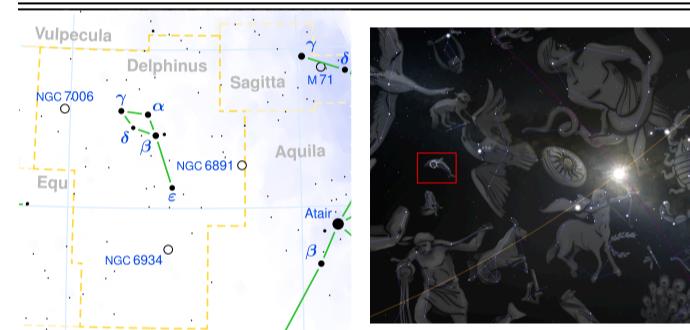
(α, β and γ Aquilae)

धनिष्ठा॑/ श्रविष्ठा॑ - वसवः

अष्टौ॑ देवा॑ वसवस्॑ सोम्यासः।
चतंसो॑ देवीर् अजरा॑ श्रविष्ठा॑।
ते यज्ञम् पान्तु॑ रजस्व॑ पुरस्तात्।
सुवृत्सुरीणां॑ अमृतं॑ स्वस्ति।

यज्ञन् नन्दं पान्तु॑ वसव॑ पुरस्तात्।
दक्षिणतो॑ अभियन्तु॑ श्रविष्ठा॑।
पुण्यन् नक्षत्रम् अभि॑ सवृविशाम।
मा नो॑ अरातिर् अघशङ्का॑ अग्न॑॥

{वसुभ्यः॑ स्वाहा॑ श्रविष्ठाभ्यः॑ स्वाहा॑।
अग्रायै॑ स्वाहा॑ परीत्यै॑ स्वाहा॑।}

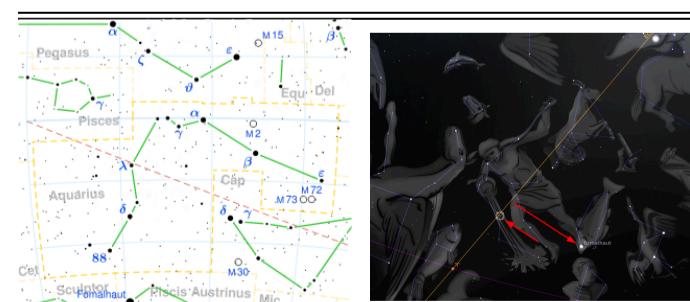
(α to δ Delphini)

शतभिषग् - वरुणः

क्षत्रस्य राजा॑ वरुणो॑ अधिराजः।
नक्षत्राणाऽ॑ शतभिषग् वसिष्ठः।
तौ देवेभ्य॑ कृणुतो॑ दीर्घम् आयुः।
शत॑ सुहस्रां॑ भेषजानि॑ धत्तः।

यज्ञन् नो॑ राजा॑ वरुण॑ उपयातु।
तन् नो॑ विश्वे॑ अभि॑ संयन्तु देवाः।
तन् नो॑ नक्षत्र॑ शतभिषग् ज्युषाणम्।
दीर्घम् आयुऽ॑ प्रति॑ रद् (=दद्यात) भेषजानि॑॥

{वरुणायै॑ स्वाहा॑ शतभिषजे॑ स्वाहा॑।
भेषजेभ्यः॑ स्वाहा॑।}

(Sadachbia = γ

Aquarii इति॑ केचित्। Fomalhaut स्याद् इत्यन्ये।)

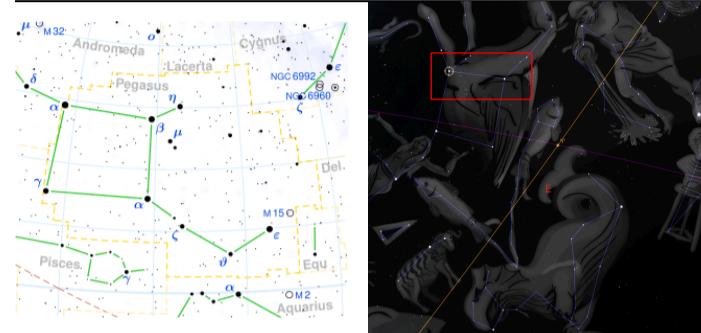
प्राष्टपदा॑/ भाद्रपदा॑: पूर्वा॑: - अज॑ एकपात्

अज॑ एकपाद् उदगात् पुरस्तात्।
विश्वा॑ भूतानि॑ प्रति॑ मोदमानः।
तस्य॑ देवाव॑ प्रसुवयै॑ यन्ति॑ सर्वे।

प्रोष्टपदासो अमृतस्य गोपाः।

विभ्राज्मानस् समिधान उग्रः।
आ इन्तरिक्षम् अरुहृद अग्नुं (=प्राप्तो) द्याम्।
त ए सूर्यन् देवम् अजम् एकपादम्।
प्रोष्टपदासो अनुयन्ति सर्वे॥

{अजायेकपदे स्वाहा प्रोष्टपदेभ्यः स्वाहा।
तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा।}

(α and β Pegasi)

[bce-3000](#)[naxatra-chakra](#)

bce-3000

naxatra-chakra

[bce-3000](#)
[naxatra-chakra](#)
bce-3000
naxatra-chakra

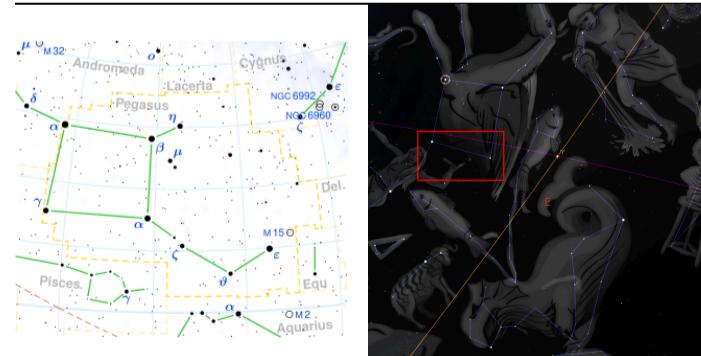
- धिष्णियाभिस् ताक्ष्य-सम्बन्धो इन्यत्र प्रपञ्चितः। सर्वम् एतद् अन्यत्र प्रपञ्चितम्।
- ३००० BCE इति काले इत्र परिसरे इवर्तत + अयनवर्तन-स्थानम्।

प्रोष्टपदा:/ भाद्रपदा: उत्तरा: - अहिर् विप्रियः:

अहिर् बुधियः (=मूलस्थः) प्रथमान एति।
श्रेष्ठो देवानाम् उत मानुषाणाम्।
तम् ब्राह्मणास् सोमपास् सोम्यासः (=रमणीयदेहाः)।
प्रोष्टपदासो अभिरक्षन्ति सर्वे।

चत्वार् एकम् अभि कर्म देवाः।
प्रोष्टपदास इति यान् वदन्ति।
ते बुधियम् परिषद्य स्तुवन्तः।
अहिः रक्षन्ति नमसोपुसद्य॥

{अहंये बुधियाय स्वाहा प्रोष्टपदेभ्यः स्वाहा।}

(γ Pegasi and α)

Andromedae)

[bce-3000](#)[naxatra-chakra](#)

bce-3000

naxatra-chakra

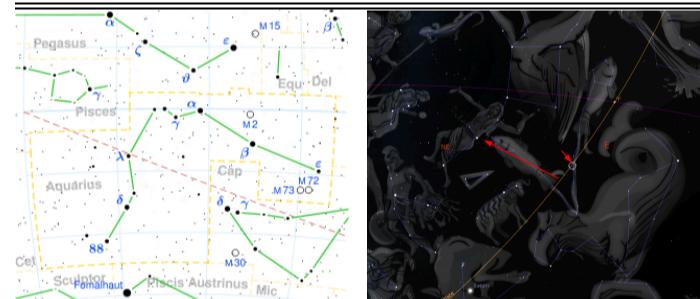
- यदा मृगशीर्षे बभूव विषुवस्थानम्, अत्रासीत् सौरं दक्षिणतमम् अयनम्। विश्व-स्कम्भमूलस्थो इहिर्बुधियः। स च प्रोष्टपदास्व अपि कल्पितः प्रायेण तेनैव कारणेन।
- धिष्णियाभिस् ताक्ष्य-सम्बन्धो इन्यत्र प्रपञ्चितः। सर्वम् एतद् अन्यत्र प्रपञ्चितम्।

रेती - पूणा

पूषा रेवत्य अन्वेति पन्थाम्।
पुष्टिपर्ती पशुपा वाजं (=अन्न) बस्त्यौ (बलौ)।
इमानि हृव्या प्रयता ज्ञाणाणा।
सुगैर् नो यानैर् उपयातायैः यज्ञम्।

क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवती नः।
गावो नो अश्वाः अन्वेतु पूषा।
अन्नः रक्षन्तौ बहुदा विरूपम्।
वाजं (=अन्नम्) सनुतायैः (=दत्ताम्) यज्ञमानाय यज्ञम्॥

{पूषे स्वाहा रेवत्यै (=ζ Piscium) स्वाहा।
पुशुभ्यः स्वाहा।}

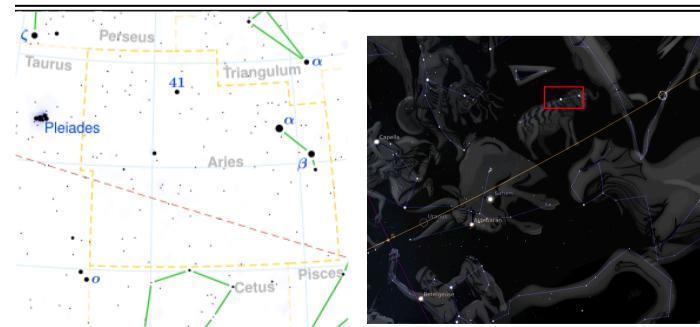
ζ Piscium)

अश्विनो

तद् अश्विनाव् अश्वयुजोपयाताम्।
शुभ्रः गर्मिष्ठौ सुयमैभिर् अश्वैः।
स्वन् नक्षत्रं हृविषा यज्ञन्तौ।
मध्वा सम्पृक्तौ यज्ञपा समक्तौ।

यौ देवानाम् भिषजौ हृव्यवहारौ।
विश्वस्य दूताव् अमृतस्य गोपौ।
तौ नक्षत्रज् ज्ञज्ञाणोपयाताम्।
नमो इश्विभ्यां इश्वयुम्याम्॥

{अश्विभ्याः स्वाहा इश्वयुम्याः स्वाहा।
श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहा।}

(β and α Arietis)

- “अश्विनौ व्यात्तम्” इत्युत्तरनारयणे। भरणीविषुवकाले। विवरणानि अत्रा।
- पश्चाद् विशुवस्थानम् अत्रा।

भरणी - यमः

अपे पाप्मानुम् भरणीर् (=35, 39, 41 Arietus) भरन्तु।

तद् युमो राजा भगवान् विचष्टाम्।

लोकस्य राजा महतो महान् हि।

सुगन् न न पन्थाम् अभयङ्ग कृणोतु।

यस्मिन् नक्षत्रे यम एति राजा।

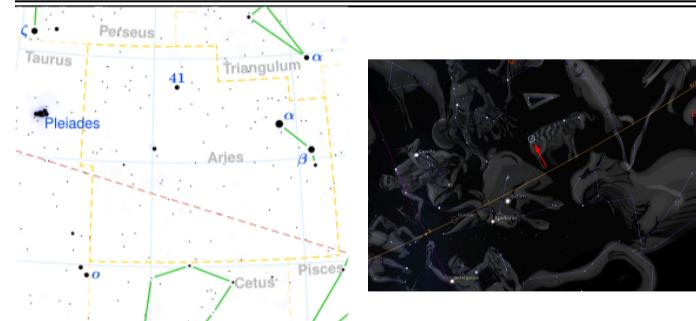
यस्मिन् एनम् अभ्यषिश्वन्त देवाः।

तद् अस्य चित्रं हुविषां यजाम।

अपे पाप्मानुम् भरणीर् भरन्तु॥

{युमायु स्वाहा॑ ऽपभरणीभ्यु॒स् स्वाहा॑ ।

राज्यायु॒ स्वाहा॑ ऽभिजित्य॑ स्वाहा॑ ॥५५॥}

(35, 39, and 41)

Arietus)

अमावास्या

निवेशनी सङ्गमनी वसूनाव॑,
विश्वा॑ रूपाणि वसून्य आवेशयन्ती।
सहस्रपोषं सुभगा रराणा॑
सा न आग्रन् वर्चसा सर्वविदाना॥

यत् ते॑ देवा अदंधुर् भाग्-धेयुम्

अमावास्ये॑ सर्वसन्तो महित्वा।

सा नो॑ यज्ञम् पिपृहि॑ (←पालनपूरणयोः) विश्व-वारे॑ (←वरणे?)

रुयिन् नो॑ धेहि॑ सुभगे॑ सुवीरम्॥

{अमावास्याय॑ स्वाहा॑ कामायु॑ स्वाहा॑ गंत्य॑ स्वाहा॑ }॥

चन्द्रमः

नवैनवो॑ भवति॑ जायमानो॑
ऽहाँ॑ केतुर् उपसाम् पुत्य॑ अग्रम्॑ (कृष्णपक्षे॑)
भागं॑ (सोमपात्र्यो)॑ देवेभ्यो॑ वि॑ दंधात्य॑ आयन्॑
प्रचन्द्रमास्॑ तिरते॑ (=वर्धयति)॑ दीर्घम्॑ आयुः॑ ॥११

यम्॑ (सोमं॑) आदित्या॑ अशुम्॑ आप्याययन्ति॑

यम्॑ अख्वितम्॑ अख्वितयु॑ पिबन्ति॑ ।

तेन॑ नो॑ राजा॑ वरुणो॑ बृहस्पतिर॑

आ॑ प्याययन्तु॑ भुवनस्य॑ गोपाः॑ ।

अहोगात्रे

ये॑ विरुपे॑ समनसा॑ सर्वं॑ व्ययन्ती॑ ।

समानन्तन्तु॑म्परितात्ना॑ तै॑ ।

विभू॑ प्रभू॑ अनुभू॑ विश्वतो॑ हुवे॑ ।

ते॑ नो॑ नख्वंत्रे॑ हवमागं॑मेतम्॑ ।

वयन्देवी॑ ब्रह्मणा॑ सर्वं॑ विदाना॑ः॑ ।

सुरक्षासो॑ देवर्वातिन्दधाना॑ः॑ ।

अहोरात्रे॑ हुविषां॑ वर्धयन्तः॑ ।

अति॑ पाप्मानुमति॑ मुक्त्या॑ गमेम॑ ।

उपाः

प्रत्युवदश्यायती॑ ॥२४॥

व्युच्छन्ती॑ दुहिता॑ दिवः॑ ।

अपो॑ मही॑ वृणुते॑ चर्खुषा॑ ।

तमो॑ ज्योतिंकृणोति॑ सूर्णी॑ ।

उदुम्नियास्सचते॑ सूर्यः॑ ।

सचो॑ उद्यन्नख्वत्रमर्चिमत्॑ ।

तवेदुषो॑ व्युषि॑ सूर्यस्य॑ च॑ ।

नक्षत्रम्

सम्भक्तेनं॑ गमेमहि॑ ।

तत्रो॑ नख्वत्रमर्चिमत्॑ ।

भानु॑मत्तेजं॑ उच्चरत्॑ ।

उपयज्ञमिहागं॑मत्॑ ॥२५॥

प्र नख्वत्राय॑ देवाय॑ ।

इन्द्रायेन्दु॑ हवामहे॑ ।

सनंस्मविता॑ सुवथस्त्रनिम्॑ ।

पुष्टिदाव॑ वीरवत्तम्॑ ।

उदु॑ त्यं॑ जातवेदसं॑

देवं॑ वहन्ति॑ केतवः॑ (→रश्मयः)॑ ।

दृशे॑ विश्वाय॑ सूर्यम्॑ ॥

सूर्यः

चित्रं॑ देवानाम्॑ उदगाद्॑ अर्नीकं॑

चक्षुर्॑ मित्रस्य॑ वरुणस्याग्नेः॑ ।

आ-प्रा॑ (पूरणे॑)॑ द्यावा॑-पृथिवी॑ अन्तरिक्षं॑

सूर्य॑ आत्मा॑ जगत्स॑ तस्थुषेश॑ च॑ ॥

अदिति:

अदितिर्॑ न उरुष्यत्व्॑

अदितिश॑ शर्म॑ यच्छतु॑ ।

अदितिः॑ पुत्व॑ अः॑हसः॑ ॥

महीम्॑ ऊ॑ षु॑ मातरं॑ सुव्रतानाम्॑

ऋतस्य॑ पल्लीम्॑ अवसे॑ हुवेम॑ ।

तुवि॑ (प्रवृद्ध)-क्षत्राम्॑ अजरन्तीम्॑ उरुची॑ (उरुगमनां॑)॑ सुशर्मण्म्॑

अदितिः॑ (अखण्डनीयां॑)॑ सुप्रर्णीतिम्॑ ॥

विष्णुः

इदव॑ विष्णुर्॑ (अग्नि-विद्युत-सूर्यात्मना॑)॑ वि॑ चक्रमे॑

(पृथिव्याम्॑ अन्तरिक्षे॑ दिवि॑ च॑)॑ त्रेधा॑ नि॑ दधे॑ पुदम्॑ ।

(तैर्॑ आधारैर्॑ जगत्॑)॑ सम्॑ ऊढम्॑ अस्य॑ पाः॑सुरे॑ (ले॑ इति॑ साम्रि॑, पांसुमति॑

[पादे])॑ ॥

प्रतद् विष्णुः स्तवते_(=स्तूयते) वीर्येण
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्व
अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥

अंग्रेजः

अग्निर् मूर्धा दिवः कुकुत्
पतिः पृथिव्या अयम् ।
अपां रेतांसि जिन्वति_(=प्रीणयति) ॥

भुवो यज्ञस्य, (विद्युत्-रूपेण) रजसश्_(→अन्तरिक्षस्य) च नेता
यत्रा नियुद्धिस्_(=मरुद्-अश्वेष) सच्चसे_(संयासि) शिवाभिः ।
(सूर्यरूपेण) दिवि मूर्धनिन् दधिषे सुवर्षाज्
जिह्वाम् अग्ने चकृषे हव्यवाहैम् ॥

अनुमतिः

अनु नोऽद्यानुमतिर्_(=ऊनचन्द्रा पौर्णमासी)
यज्ञन् देवेषु मन्यताम् ।
अग्निश्च च हव्यवाहनो,
भवतान् दाशुषे मयः ।

अन्व इद अनुमते त्वम् [34]
मन्यासै शश्वं न च कृषि ।
क्रत्वे दख्वाय नो हिनु_(=प्रेरय)
प्रण आयूषि तारिषः ।

संयाज्ञे

हव्यवाहमभिमातिषाहैम् ।
रुखोहणम्पृतनासु जिष्णुम् ।
ज्योतिष्मन्तन्दीद्यतम्पुरम्भिम् ।
अग्निः स्विष्टकृतमा हवेम ।

स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणाहि ।
विश्वा देव पृतना अभिष्य ।
उरुन्नम् पन्थाम्प्रदिशन्विभाहि ।
ज्योतिष्मद्वेष्यजरन्न आयुः ।

व्याहृतित्रयं

कूतंकाः - अंग्रेजः

अग्नये स्वाहा॑ । कृत्तिकाभ्यस्स्वाहा॑ ।
अम्बाये स्वाहा॑ ।
दुलाये स्वाहा॑ ।
नित्तव्यै स्वाहा॑ ।
अन्त्रयन्त्यै स्वाहा॑ ।
मेघयन्त्यै स्वाहा॑ ।
वर्षयन्त्यै स्वाहा॑ । चुपुणीकाये स्वाहा॑

रोहिणी - प्रजापतिः

प्रजापतये स्वाहा॑ रोहिण्यै स्वाहा॑ । रोचमानाये स्वाहा॑ प्रजाभ्यस्स्वाहा॑ ॥28॥

मृगशोर्षम् - सोमः

सोमाय् स्वाहा॑ मृगशीर्षाय् स्वाहा॑ ,
इन्वकाभ्यस्स्वाहोषधीभ्यस्स्वाहा॑ ,
राज्याय् स्वाहा॑ उभिजित्यै स्वाहा॑ ॥29॥

आद्रा - रुद्रः

रुद्राय् स्वाहा॑ उर्द्रायै स्वाहा॑ , पिन्वमानायै स्वाहा॑ पशुभ्यस्स्वाहा॑ ॥
30॥

पुनर्वसू - अदितिः

अदित्यै स्वाहा॑ पुनर्वसुभ्यां स्वाहा॑ ,
भूत्यै स्वाहा॑ प्रजात्यै स्वाहा॑ ॥31॥

तिष्यम् / पुष्यम् - बृहस्पतिः

बृहस्पतये स्वाहा॑ तिष्याय् स्वाहा॑ । बृह्मवर्चसायै स्वाहा॑ ॥32॥

आश्रेषा: - सर्पा:

सर्पभ्यस्स्वाहा॑ उश्रेषाभ्यस्स्वाहा॑ ।
दन्दशूकेभ्यस्स्वाहा॑ ॥33॥

मध्या - पितरः

पितृभ्यस्स्वाहा॑ मधाभ्यस्स्वाहा॑
उन्धाभ्यस्स्वाहांगदाभ्यस्स्वाहा॑
उरुन्धतीभ्यस्स्वाहा॑ ॥34॥

पूर्व-फल्लुन्यः - अर्यमा

अर्यम्णे स्वाहा॑ फल्गुनीभ्यां॒ स्वाहा॑ ,
पशुभ्यस्स्वाहा॑ ॥35॥

उत्तर-फल्लुन्यः - भगः

भगायै स्वाहा॑ फल्गुनीभ्यां॒ स्वाहा॑ । श्रैष्टायै स्वाहा॑ ॥36॥

हस्तः - सविता

सवित्रे स्वाहा॑ हस्तायै स्वाहा॑
ददते स्वाहा॑ पृणते स्वाहा॑
प्रयच्छते स्वाहा॑ प्रतिगृभ्णते स्वाहा॑ ॥37॥

चित्रा - त्वष्टा

त्वष्टे॒ स्वाहा॑ चित्रायै॒ स्वाहा॑ ।
चैत्रायै॒ स्वाहा॑ प्रजायै॒ स्वाहा॑ ॥38॥

निष्ठा, स्वातिः - वायुः

वायवे॒ स्वाहा॑ निष्ठायै॒ स्वाहा॑ ।
कामचारायै॒ स्वाहा॑
उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥39॥

विशाखे - इन्द्राग्री

इन्द्राग्रीभ्यां॒ स्वाहा॑ विशाखाभ्यां॒ स्वाहा॑ ।
श्रैष्टायै॒ स्वाहा॑ उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥40॥

पौर्णमा

पौर्णमास्यै॒ स्वाहा॑ कामायै॒ स्वाहा॑ उगत्यै॒ स्वाहा॑ ॥41॥

अनूराग्नः - मित्रः

मित्रायै॒ स्वाहा॑ उन्नराधेभ्यस्स्वाहा॑ ।
मित्रधेयायै॒ स्वाहा॑ उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥42॥

ज्येष्ठा - इन्द्रः

इन्द्रायै॒ स्वाहा॑ ज्येष्ठायै॒ स्वाहा॑ ।
ज्यैष्टायै॒ स्वाहा॑ उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥43॥

मूलम् - निर्क्रतिः

प्रजापतये॒ स्वाहा॑ मूलायै॒ स्वाहा॑ । प्रजायै॒ स्वाहा॑ ॥44॥

अपादः पूर्वा - आपः

अ॒द्यस् स्वा॑हा॒ ऽषा॒दाभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ ।
सु॒मुद्राय॒ स्वा॑हा॒ का॒मा॑य॒ स्वा॑हा॒ ।
अ॒भिजि॑त्यै॒ स्वा॑हा॒ ॥४५॥

अपादा: उत्तरा: - विश्वे देवा:

वि॒श्वै॒भ्यो॒ दे॒वेभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ ऽषा॒दाभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ । अ॒नु॒पञ्ज्याय॒
स्वा॑हा॒ जि॑त्यै॒ स्वा॑हा॒ ॥४६॥

अभिजित्

ब्रह्मणे॒ स्वा॑हा॒ ऽभिजि॑ते॒ स्वा॑हा॒ । ब्रह्मलोकाय॒ स्वा॑हा॒ ऽभिजि॑त्यै॒
स्वा॑हा॒ ॥४७॥

श्रोणा / श्रवणम् - विष्णुः

वि॒ष्णवे॒ स्वा॑हा॒ श्रो॑णायै॒ स्वा॑हा॒ ।
क्षोकाय॒ स्वा॑हा॒ श्रुताय॒ स्वा॑हा॒ ॥४८॥

धनिष्ठा:/ श्रविष्ठा: - वसवः

वसु॒भ्यु॒स् स्वा॑हा॒ श्रविष्ठाभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ ।
अग्राय॒ स्वा॑हा॒ परी॑त्यै॒ स्वा॑हा॒ ॥४९॥

शतभिषग् - वरुणः

वरुणाय॒ स्वा॑हा॒ शृ॒तभिषजे॒ स्वा॑हा॒ । भेष॒जेभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ ॥५०॥

प्रोष्टपदा:/ भाद्रपदा: पूर्वा: - अज एकपात

अ॒जायै॑कपदे॒ स्वा॑हा॒ प्रोष्टप॒देभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ ।
तेज॑से॒ स्वा॑हा॒ ब्रह्मवर्च॑साय॒ स्वा॑हा॒ ॥५१॥

प्रोष्टपदा:/ भाद्रपदा: उत्तरा: - अहिर् विश्वियः

अहये॒ बुधियाय॒ स्वा॑हा॒
प्रोष्टप॒देभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ । प्रतिष्ठायै॒ स्वा॑हा॒ ॥५२॥

रेवती - पूर्णा

पूष्णे॒ स्वा॑हा॒ रेवत्यै॒ स्वा॑हा॒ । पृशु॒भ्यु॒स् स्वा॑हा॒ ॥५३॥

अ॒श्विभ्या॑ः स्वा॑हा॒ ऽश्विभ्या॑ः स्वा॑हा॒ ।
श्रोत्राय॒ स्वा॑हा॒ श्रुत्यै॒ स्वा॑हा॒ ॥५४॥

भरणी - यमः

यु॒माय॒ स्वा॑हा॒ ऽपु॒भरणीभ्यु॒स् स्वा॑हा॒ ।
राज्याय॒ स्वा॑हा॒ ऽभिजि॑त्यै॒ स्वा॑हा॒ ॥५५॥

अमावास्या

अ॒मा॒वा॒स्यायै॒ स्वा॑हा॒ का॒मा॑य॒ स्वा॑हा॒ ऽऽगत्यै॒ स्वा॑हा॒ ॥५६॥

(pegasus-प्रोष्टपदासु) द॒धि॑-क्राणौ॒ अकारिषं
जि॒ष्णोर्॒ अश्वस्य॒ वा॒जिनः॒ ।
सु॒रभि॒ नो॒ मुखा॑ कर॒त्
प्रण॒ आयूषि॒ तारिषत्॒ ।

आपो॒ हि॒ षा॒ मयो॒भुवं॒स्
ता॒ न॒ ऊर्जे॑ (जा॒ः)॒ दंधातन॒ ।
मुहे॒ रणाय॒ (=रमणीयाय)॒ चक्षसे॑ (=दर्शनाय)॒ ॥

यो॒ वं॒ शि॒वतं॒मो॒ रसं॒स्
तस्य॒ भाजयते॒ह न॒ः ।
उ॒श्वतीर्॒ (=कामयमाना)॒ इव॒ मा॒तरः॒ ॥

(रसाय)॒ तस्मा॒ अरं॑ (=शीघ्रम्)॒ गमाम॒ वो॒
यस्य॒ (प्रभावेण)॒ क्षयाय॑ (=निवासाय)॒ जिन्वथ॑ (=प्रीणयथ)॒ ।

आपो॑ (प्रजा॒)॒ जु॒नयथा॑ च॒ नः॒ ॥

'उदुत्तमं॒ वरुण', 'अस्तभ्राद्॒ द्यां', 'यत्किञ्चेदं॒', 'कितवासो॒', 'अवते॒
हेडः॒', 'तत्त्वायामि॒' इति॒ वरुण-सूक्तं॒

उदुत्तमं॒ वरुण॒ पाशं॒ अ॒स्मद्॒
अवां॒धमं॒ वि॒ मध्यं॒ श्र॑थाय॒ ।
अथा॒ व॒यम्॒ आ॒दित्य॒ व्रुते॒ तवा॒
+जा॒गसो॒ अ॒दित्ये॒ स्याम॒ ॥३॥

अस्तभ्राद्॒ द्याम्॒ ऋषुभो॑ (=वर्षिता॒)॒ अ॒न्तरिख्यम्॒
अमिमीत॒ वरि॒माणं॒ (=उरुत्वम्)॒ पृथि॒व्या॑ (सूर्यग्रहणेन?)॒ ।
आसीदुद्॒ विश्वा॒ भुवनानि॒ सु॒म्राइ॑ (=सङ्कृतदीप्तिः॒ [सोमः])॒
विश्वेत्॒ तानि॒ वरुणस्य॑ (=वारकस्य)॒ व्रुतानि॒ ॥

यत्॒ किं॒ चेदं॒ वरुण॒ दैव्ये॑ (_{देव+यज्})॒ जर्ने॑ (_{देवेषु})॒,
अभिद्रोहं॒ मनुष्याश्॒ चरामसि॒ ।
अचित्ती॒ यत्॒ तव॒ धर्मा॒ युयोपि॒म॑ (विनाशयामः॒),
मा॒ नुस्॒ तस्माद्॒ एनसो॒ देव॒ रीरिषः॒ ॥

(ऋत्विजः॒)॒ कितवासो॒ यद्॒ रिरिपुर्॑ (=लिलिपुः॒)॒ न॒ दी॒वि॑ (देवकर्मणि॒),
यद्॒ वा॒ ऽघा॒ सूत्यम्॒ उत॒ यन्॒ न॒ विद्ध॒ ।
सर्वा॒ ता॒ विष्य॑ (=विनाशय)॒ शिथि॒रेव॑ (=शिथिला॒ +इव)॒
देवाथा॒ ते॒ स्याम॒ वरुण॒ प्रियासः॒ ॥

अव॑ ते॒ हेळो॑ (_{हेह अवज्ञायां})॒ वरुण॒ नमो॒भिर्॒
अव॑ यज्ञेभिर्॒ ईमहे॑ (_{नयामः॒})॒ हु॒विर्भिः॒ ।
क्षयं॒ न॒ अ॒स्मभ्यम्॒ अ॒सुर॒ प्रचेता॒
राज॒न्॒ एनासि॒ शिश्रथः॑ (=शिथिलीकुरु)॒ कृतानि॒ ॥

तत्॒ त्वा॒ यामि॒ ब्रह्मणा॒ वन्दमानुस्॒
तद्॒ आ॒ शास्ते॒ यजंमानो॒ हु॒विर्भिः॒ ।
अहैळमानो॒ (_{अकृद्यन्})॒ वरुणेह॒ बो॒ध्य॒ उरुशंस्॒
मा॒ न॒ आयुः॒ प्र॒ मोषीः॒ ॥

हि॒रंण्यवर्णाश्॒ शुचय॒ पावुका॒,
या॒सु॒ जात॒x कश्यपो॒, या॒स्विन्द्रः॒ ।
अ॒ग्निय॑ या॒ गर्भन्॒ दधि॒रे, विरूपास्॒ -
ता॒ न॒ आप॒शशः॒ स्योना॒ भवन्तु॒ ।

या॒सा॑ः॒ राजा॒ वरुणो॒ याति॒ मध्ये॒,
सत्यानृते॒ अ॒व॒पश्युज्॒ जनानाम्॒ । मु॒धुश्वुत॒श्॒ शुचय॑ या॒ पावुकास्॒
-
ता॒ न॒ आप॒श्॒ शा॑ः॒ स्योना॒ भवन्तु॒ ।

या॒सा॑न्॒ दे॒वा॒ दि॒वि॒ कृ॒णवन्ति॒ भ॒रव्य॑ -
या॒ अ॒न्तरिख्ये॒ बहुधा॒ भवन्ति॒ । या॒ पृथि॒वीम्॒ पयं॒सो॒न्दन्ति॒ शुक्रास्॒
-
ता॒ न॒ आप॒श्॒ शा॑ः॒ स्योना॒ भवन्तु॒ ।

यद् अ॒दस् संम्प्रयुतीर्

अहा॒व् (→मेघे, serpens) अनंदता हुते (ज्येष्ठ-स्थ+इन्द्रेण)।

तस्मा॒द् आ न॒द्यो (→द्युनद्य अपि) नामं स्थ्,

ता वो नामानि सिन्धवः (स्यन्दनशीलाः) | (4)

यत् प्रेषिता॑ वरुणेन्,

ताश् शीभं॑ (शिवं) सुमवल्लात् (अनृत्यत) | [2]

तद् (द्युगङ्गेति, मेघरूपेण वा) आ॑प्रोद् (ज्येष्ठास्थ) इन्द्रो॑ वो युतीस् -

तस्मा॒द् आपो अनु॑ स्थन ।

अ॒पकामं॑ स्यन्दमाना॑

अर्व॑वरत (←वृ) वो॑ हिक्म (हि) |

इन्द्रो॑ वुश् शक्तिभिर् देवीस् -

तस्मा॒द् वार् (वारि) नामं॑ वो॑ हितम् ।

एको॑ देवो॑ अप्य अंतिष्ठ॑थ -

स्यन्दमाना॑ यथा॑-वुशम् ।

उदानिषुर् (उदान=उच्छ्वास) मुहीर् इति॑,

तस्मा॒द् उदुकम् उच्यते॑ ।

आपो॑ भुद्रा, घृतम् इद् आपं॑ आसुर् -

अ॒ग्नीषोमौ॑ बिभ्रुत्य् आपु॑ इत् ताः॑ ।

ती॑ब्रो॑ रसो॑ मधु॑-पृचाम् अरङ्-गुम् (रसः)

आ मा॑ प्राणेनं॑ सुह॑ वर्चसा॑ गन्न् ।

आद् (अतः) इत् पंश्याम्य् उत् वा॑ शृणोम्य्

आ मा॑ घोषो॑ गच्छति॑ वाङ् नं॑ आसाम् ।

मन्ये॑ भेजानो॑ (भज) अ॒मृतंस्य् तर्हि॑

हिरण्य-वर्णा॑ अतृपर्य॑ युदा॑ वः॑ ।

आपो॑ हि॑ षा॑ मंयो॑भुवंस्

ता नं॑ ऊर्जे॑ (जा॑) दंधातन॑ ।

मुहे॑ रणाय् (रमणीयाय) चक्षसे॑ (दर्शनाय) ||

यो॑ वः॑ शिवतंमो॑ रसंस्

तस्य॑ भाजयते॑ह नः॑ ।

उशुतीर् (कामयमाना) इव॑ मातरः॑ ॥

(रसाय) तस्मा॑ अर् (शीघ्रम्) गमाम वो॑

यस्य॑ (प्रभावेण) क्षयाय् (निवासाय) जिन्वथ॑ (प्रीणयथ)

आपो॑ (प्रजा) जुनयंथा॑ च नः॑ ॥

शिवेनं॑ मा॑ चख्युषा॑ पश्यतापश् -

शिवयो॑ तुनुवोप॑ स्पृशत् त्वचंम् मे॑ । सर्वाऽ॑ अ॒ग्नी॑र् अ॒पसु॑-षदो॑
हुवे॑ वो॑,

मयि॑ वर्चो॑ बलुम् ओजो॑ नि॑ धृत्त ।

यद् अ॒दस् संम्प्रयुतीर्

अहा॒व् (→मेघे, serpens) अनंदता हुते॑ (ज्येष्ठ-स्थ+इन्द्रेण)।

तस्मा॒द् आ न॒द्यो॑ (द्युनद्य अपि) नामं॑ स्थ्,

ता वो॑ नामानि॑ सिन्धवः॑ (स्यन्दनशीलाः) | (4)

यत् प्रेषिता॑ वरुणेन्,

ताश् शीभं॑ (शिवं) सुमवल्लात् (अनृत्यत) | [2]

तद् (द्युगङ्गेति, मेघरूपेण वा) आ॑प्रोद् (ज्येष्ठास्थ) इन्द्रो॑ वो॑ युतीस् -
तस्मा॒द् आपो॑ अनु॑ स्थन ।

अपकामं॑ स्यन्दमाना॑

अर्व॑वरत (←वृ) वो॑ हिक्म (हि) |

इन्द्रो॑ वुश् शक्तिभिर् देवीस् -

तस्मा॒द् वार् (वारि) नामं॑ वो॑ हितम् ।

एको॑ देवो॑ अप्य अंतिष्ठ॑थ -

स्यन्दमाना॑ यथा॑-वुशम् ।

उदानिषुर् (उदान=उच्छ्वास) मुहीर् इति॑,

तस्मा॒द् उदुकम् उच्यते॑ ।

आपो॑ भुद्रा, घृतम् इद् आपं॑ आसुर् -

अ॒ग्नीषोमौ॑ बिभ्रुत्य् आपु॑ इत् ताः॑ ।

ती॑ब्रो॑ रसो॑ मधु॑-पृचाम् अरङ्-गुम् (रसः)

आ मा॑ प्राणेनं॑ सुह॑ वर्चसा॑ गन्न् ।

आद् (अतः) इत् पंश्याम्य् उत् वा॑ शृणोम्य्

आ मा॑ घोषो॑ गच्छति॑ वाङ् नं॑ आसाम् ।

मन्ये॑ भेजानो॑ (भज) अ॒मृतंस्य् तर्हि॑

हिरण्य-वर्णा॑ अतृपर्य॑ युदा॑ वः॑ ।

आपो॑ हि॑ षा॑ मंयो॑भुवंस्

ता नं॑ ऊर्जे॑ (जा॑) दंधातन॑ ।

मुहे॑ रणाय् (रमणीयाय) चक्षसे॑ (दर्शनाय) ||

यो॑ वः॑ शिवतंमो॑ रसंस्

तस्य॑ भाजयते॑ह नः॑ ।

उशुतीर् (कामयमाना) इव॑ मातरः॑ ॥

(रसाय) तस्मा॑ अर् (शीघ्रम्) गमाम वो॑

यस्य॑ (प्रभावेण) क्षयाय् (निवासाय) जिन्वथ॑ (प्रीणयथ)

आपो॑ (प्रजा) जुनयंथा॑ च नः॑ ॥

पवंमान॑स् सुवुर्-जनः॑ ।

पुवित्रेण॑ (नाना-विषयेषु) विचर्षणिः॑ ।

य॒ पोता॑ स पुनातु॑ मा॑ ।

पुनन्तु॑ मा॑ देवज्ञाः॑ ।

पुनन्तु॑ मनवो॑ धिया॑ ।

पुनन्तु॑ विश्वं॑ आ॒यवः॑ (मनुष्याः) ।

जातवेद॒ पुवित्रवत्॑ ।

पुवित्रेण॑ पुनाहि॑ (पुर्णाहि) मा॑ ।

शुक्रेण॑ देव॑ दीद्यत्॑ ।

अग्ने॑ क्रत्वा॑ (प्रज्ञया) क्रतू॑र् अनु॑ ॥46॥

यत् तैः पवित्रं म् अ॒र्चिषि ।
अग्ने वित॑तम् अन्तुरा ।
ब्रह्म् तेन् पुनीमहे ।

उभाभ्यान् देव सवितः ।
पवित्रैण सवेनं च ।
इदम् ब्रह्म् पुनीमहे । (5)

वैश्वदेवी पुन॑ती देव्य् आगा॑त् (=आगच्छतु) ।
यस्यै बृहीस् तुनुवो वी॑त-पृष्ठः (=कान्त-स्तुतयः) ।
तया॑ मदन्तस् सधु॑-माद्येषु (=सह माद्यन्ति येषु सवनेषु) ।
वृयः॑ स्याम् पतंयो रथी॑णाम् ॥47॥

वैश्वानुरो रश्मिभिर् मा पुनातु ।
वातं॑ प्राणेनैषिरो (=इष गतौ) मयो॑भूः ।
द्यावा॑पृथिवी॑ पयंसा॑ पयो॑भिः (इति क्रमशः) ।
कृतावरी॑ (=ऋतवत्यौ) यज्ञिये॑ मा पुनीताम् ।

बृहद्विस् सवितुस् तृभिः (=त्रिभिः [लोकगणनया]/ तृप्यते: करणे क्रिप्) ।
वर्षिष्ठैर् (=प्रवृद्ध-धर्मैः) देव् मन्म॑भिः (=मन्मीयैः) ।
अग्ने॑ दर्खै॑ पुनाहि॑ मा ।

येन॑ देवा॑ अपुनत ।
येनापौ॑ दिव्यङ् कशः (=कशेर् गतिकर्मणो इसुन) ।
तेन॑ दिव्येन॑ ब्रह्मणा ॥48॥
इदम् ब्रह्म् पुनीमहे ।

य॒ पावमानीर् अ॒ध्येति॑ ।
ऋषिभिस् सम्भृतु॑ रस॑म् ।
सर्व॑ स पूतम् अ॒श्वाति॑ ।
स्व॑दितम् (=स्वादुकृतं) मातु॑रिश्वना॑ (=वायुना) ।

पावमानीर् यो अ॒ध्येति॑ ।
ऋषिभिस् सम्भृतु॑ रस॑म् ।
तस्मै॑ सरस्वती॑ दुहे ।
ख्यौरः॑ सुर्पिर् मधूदूकम् ।

पावमानीस् स्वस्त्ययनीः ॥49॥
सुदुघा॑ हि पयंस्वतीः ।
ऋषिभिस् सम्भृतो॑ रसः ।
ब्राह्मणेष्व् अ॒मृतु॑ हितम् ।

पावमानीर् दिशन्तु॑ नः ।
इमलँ॑ लोकम् अथौ॑ अ॒मुम् ।
कामान्थ्॑ समर्धयन्तु॑ नः ।
देवीर् देवैस् सुमाभृताः ।

पावमानीस् स्वस्त्ययनीः ।
सुदुघा॑ हि धृतश-चुतः॑ (=क्षारयित्रः) ।
ऋषिभिस् सम्भृतो॑ रसः ॥50॥
ब्राह्मणेष्व् अ॒मृतु॑ हितम् ।

येन॑ देवा॑ पवित्रैण ।
आ॒त्मानं॑म् पुनते॑ सदा॑ ।
तेन॑ सुहस्त्रधारेण ।
पावमान्य॑ पुनन्तु॑ मा ।

प्राजापत्यम् पवित्रैण ।
शतोद्यांमः॑ हिर॑ण्मय॑म् ।
तेन॑ ब्रह्म-विदौ॑ वृयम् ।
पूतम्॑ (यथा॑ तथा॑ स्वीयम्) ब्रह्म॑ पुनीमहे ।

इन्द्रस्॑ सुनीती॑ (त्या॑) सुह॑ मा॑ पुनातु॑ ।
सोमंस्॑ स्वस्त्या॑ वरुणस्॑ सुमीच्य॑ (=सम्यगश्चनया॑) ।
युमो॑ राजा॑ प्रमृणाभिर्॑ (=प्रमारिकाभिः) पुनातु॑ मा॑ ।
ज्ञातवेदा॑ मा॑+ऊर्जयन्त्या॑ पुनातु॑ ॥51॥

(फलं) तच् छुंयोर्॑ (बार्हस्पत्याद्) आवृणीमहे -
(देवान् प्रति) ग्रातुं॑ (=गमनं [हविषाम]) - यज्ञाय॑,
ग्रातुं॑ (=गमनम्) यज्ञपतये॑ ।

दैवी॑ स्वस्तिरस्तु॑ नः ।
स्वस्तिर्॑ मानुषेभ्यः ।

ऊर्ध्वज्॑ जिंगातु॑ (=गच्छतु) भेष॑जम् ।
शन्॑ नौ॑ अस्तु॑ द्विपदै॑ ।
शञ्॑ चतु॑ष्पदे ॥25॥

ॐ॑ शान्ति॑शशान्ति॑शशान्तिः॑ ।

च जपित्वा,

(मृगशिरसि यथा॑ दृश्यते)
यो॑ ब्रह्मा॑ ब्रह्मण॑ उज्जहार
प्राणैः॑ शिरः॑ कृत्तिवासाः॑ पिनाकी॑ (आद्रा॑-स्थः) ।
ईशानो॑ देवः॑ स न आयुर्॑ दधातु॑
तस्मै॑ जुहोमि॑ हविषा॑ घृतेन ॥१॥

(आद्रा॑-रूपेण) विभ्राजमानः॑ सरिरस्य॑ (=सलिलस्य [आकाशगङ्गायाः]) मध्याद्
रोचमानो॑ घर्मरुचिर्॑ य आगात्॑ ।
स मृत्यु॑-पाशान्॑ अपनुद्य॑ घोरान्॑
इहायुषेणो॑ घृतम्॑ अत्तु॑ देवः॑ ॥२॥

ब्रह्म-ज्योतिर्॑ ब्रह्म-पत्रीषु॑ गर्भ॑
यम्॑ आदधात्॑ पुरु-रूपं॑ जयन्तम्॑ ।
सुवर्ण-रम्भ-ग्रहम्॑ अर्कम्॑ अच्य॑
तम्॑ आयुषे॑ वर्धयामो॑ घृतेन ॥३॥

श्रियं॑ लक्ष्मीम्॑ औबलाम्॑ अम्बिकां॑ गां॑
षष्ठीं॑ च याम्॑ इन्द्र-सेनेत्य॑ उदाहुः॑ ।
तां॑ विद्यां॑ ब्रह्म-योनिं॑ सरूपाम्॑
इहायुषे॑ तर्पयामो॑ घृतेन ॥४॥

दाक्षायण्यः सर्व-योन्यः स-योन्यः

सहस्रशो विश्वरूपा विरूपाः ।

स-सूनवः स-पतयः स-यूथ्या

आयुषेणो घृतम् इदं ज्ञुषन्ताम् ॥ ५ ॥

दिव्या गणा बहु-रूपाः पुराणा

आयुश-छिदो नः प्रमथन्तु वीरान् ।

तेभ्यो ज्ञुहोमि बहुधा घृतेन

मा नः प्रजाँ रीरिषो मोत वीरान् ॥ ६ ॥

एकः पुरस्तात् य इदं बभूव

यतो बभूव भुवनस्य गोपाः ।

यम् अप्य एति भुवनं साम्पराये

स नो हविर् घृतम् इहायुषे उत्तु देवः ॥ ७ ॥

वसून् रुद्रान् आदित्यान् मरुतोऽथ साध्यान्

ऋभून् यक्षान् गन्धर्वांश् च पितृश्च च विश्वान् ।

भृगून् सपौंश् चाङ्गिरसोऽथ सर्वान्

घृतं हुत्वा स्वायुष्या महयाम शश्वत् ॥ ८ ॥

अयम् प्रायश्चित्तपाठः श्रीनिवस-देशिकेन सूचितः।

आभिर् गीर्भिर् यद् अतो न ऊनम्

आप्यायय हरिवो^(=अश्वान्, स्वर्णवान् वा [इन्द्रः]) वर्द्धमानः।

युदा स्तोतृभ्यो महिं गोत्रा^(=मेघान्) रुजासि^(=भिनक्षि)

भूयिष्ठभाजो अर्थ^(=अत) ते स्याम॥

इति परिधानीयां त्रिः जपित्वा

(पच्छो अर्थकर्षः पूर्णम् इति

+उत्तरोत्तरस्वरैः जप्यमानं श्रूयते)

(ॐ)

नमो ब्रह्मणे^(=वेदाय), नमो अस्त्वग्रये

नमः पृथिव्यै, नम् ओषधीभ्यः ।

नमो वाचे, नमो वाचस्पतये,

नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥

(शतुरनुमो नद्यजादी ⇒ बृहन्महतोरुपसंख्यानम्। (वा०) इति बृहच्छुद्बाद् अनुमोऽजादिर्

विभक्तिर् असर्वनामस्थानम् उदात्तां भवति।)

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

०४ प्रोक्षणम् ... { Loading } ...

प्रणवेन कुम्भम् उत्थाप्य

‘देवस्य’ इत्यादि,

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे ।

अश्विनौ बृहुभ्यांम् ।

पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

अश्विनो भैषज्येन ।

तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिंश्वामि ।

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे ।

अश्विनौ बृहुभ्यांम् ।

पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

सरस्वत्यै भैषज्येन ॥ २१ ॥

वीर्यायान्नाद्यायाभिषिंश्वामि ।

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे ।

अश्विनौ बृहुभ्यांम् ।

पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

इन्द्रस्येन्द्रियेण ।

श्रियै यशसे बलायाभिषिंश्वामि ।

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे^(=अनुज्ञायां), अश्विनौ बृहुभ्यांम्, पूष्णो हस्ताभ्याम्...

सरस्वत्यै वाचो

यन्तुर् यत्रेण अग्नेस् त्वा साम्राज्येनाभिषिंश्वामि ।

इन्द्रस्य साम्राज्येनाभिषिंश्वामि ॥

बृहस्पतैस् त्वा साम्राज्येनाभिषिंश्वामि ॥

व्याहृतिभिश्च यजमानं प्रोक्षयेत् ।

०५ दक्षिणादानादि ... { Loading } ...

अथ यजमानः

पुरस्ताद् उपविशते हिरण्यं,

दक्षिणत उपविशते रजतं,

पश्चाद् उपविशते कांस्यम्

उत्तरत उपविशते वासश च

दक्षिणां दत्वा

कुम्भजलेन स्नायात् ॥

॥ इति प्रयोगचन्द्रिकायां द्वितीयः खण्डः ॥